

Službeni list Europske unije

Hrvatsko izdanje

Zakonodavstvo

Godište 60.

24. svibnja 2017.

Sadržaj

I. Zakonodavni akti

UREDJE

★ Uredba (EU) 2017/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2017. o živi i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1102/2008 ⁽¹⁾	1
--	---

DIREKTIVE

★ Direktiva (EU) 2017/853 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2017. o izmjeni Direktive Vijeća 91/477/EZ o nadzoru nabave i posjedovanja oružja ⁽¹⁾	22
---	----

Ispravci

★ Ispravak Uredbe (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017.)	40
--	----

(1) Tekst značajan za EGP.

- ★ Ispravak Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebjavaju kao referentne vrijednosti u finansijskim instrumentima i finansijskim ugovorima ili za mjerjenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016.) 41

I.

(*Zakonodavni akti*)

UREDDBE

UREDDBA (EU) 2017/852 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 17. svibnja 2017.

o živi i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1102/2008

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljedivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora (¹),

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom (²),

budući da:

- (1) Živa je vrlo otrovna tvar koja predstavlja globalnu i veliku prijetnju za zdravlje ljudi, među ostalim u obliku metil-žive u ribi i morskim prehrabbenim resursima, ekosustavima i divljoj fauni i flori. Zbog prekogranične prirode onečišćenja živom, između 40 % i 80 % ukupnog taloženja žive u Uniji dolazi iz izvora izvan Unije. Stoga je opravdano djelovanje na lokalnoj, regionalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini.
- (2) Većina emisija žive i s time povezanih rizika od izloženosti nastaju ljudskim djelovanjem, kao što su primarno rudarenje i obrada žive, uporaba žive u proizvodima i proizvodnim procesima, tradicionalno rudarenje i obrada zlata te rudarenje i obrada zlata u malom opsegu, izgaranje ugljena i gospodarenje otpadnom živom.
- (3) Sedmim programom djelovanja za okoliš donesenim Odlukom br. 1386/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća (³) uspostavljen je dugoročni cilj ostvarenja netoksičnog okoliša te je u tu svrhu utvrđena potreba provođenja mjera kako bi se osiguralo minimiziranje bitnih negativnih učinaka kemikalija po zdravlje ljudi i okoliš do 2020.

(¹) SL C 303, 19.8.2016., str. 122.

(²) Stajalište Europskog parlamenta od 14. ožujka 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 25. travnja 2017.

(³) Odluka br. 1386/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o Općem programu djelovanja Unije za okoliš do 2020. „Živjeti dobro unutar granica našeg planeta” (SL L 354, 28.12.2013., str. 171.).

- (4) Cilj je Komunikacije Komisije Europskom parlamentu i Vijeću od 28. siječnja 2005. pod naslovom „Strategija Zajednice o živi”, kako je revidirana 7. prosinca 2010. („Strategija”), minimizirati i, kada je to izvedivo, u potpunosti ukloniti globalna antropogena ispuštanja žive u zrak, vodu i zemljište.
- (5) U posljednjih 10 godina od donošenja Strategije i niza mjera koje se tiču emisija, ponude, potražnje i uporabe žive te upravljanja viškovima i zalihamama žive u Uniji je postignut znatan napredak u području upravljanja živom.
- (6) Strategijom je preporučeno da bi dogovaranje i sklapanje međunarodnog pravno obvezujućeg instrumenta o živi trebalo biti prioritet jer samo djelovanje Unije ne može jamčiti djelotvornu zaštitu građana Unije od štetnih utjecaja žive na zdravlje.
- (7) Unija i 26 država članica potpisale su Minamatsku konvenciju o živi iz 2013. („Konvencija”). Dvije države članice koje nisu potpisale Konvenciju, Estonija i Portugal, izrazile su obvezu da će je ratificirati. Unija i sve njezine države članice obvezale su se, dakle, na sklapanje, prenošenje i provedbu Konvencije.
- (8) Brzo odobrenje Konvencije od strane Unije i njezina ratifikacija od strane država članica potaknut će velike svjetske potrošače i onečišćivače živom, a koji su potpisnici Konvencije, na njezinu ratifikaciju i provedbu.
- (9) Ovom Uredbom trebalo bi dopuniti pravnu stečevinu Unije te utvrditi odredbe koje su potrebne za osiguravanje potpune usklađenosti pravne stečevine Unije s Konvencijom, kako bi Unija i njezine države članice mogle odobriti odnosno ratificirati i provoditi Konvenciju.
- (10) Dodatne mjere koje bi Unija mogla poduzeti, a koje nadilaze zahtjeve Konvencije utrle bi put proizvodima i procesima koji ne sadržavaju živu odnosno u kojima se ne upotrebljava živa, kao što je bio slučaj s Uredbom (EZ) br. 1102/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (11) U skladu s člankom 193. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) ovom Uredbom ne sprječavaju se države članice da zadrže ili uvedu strože zaštitne mjere, pod uvjetom da su te mjere u skladu s Ugovorima i da je Komisija o njima obaviještena.
- (12) Zabranu izvoza žive utvrđenu Uredbom (EZ) br. 1102/2008 trebalo bi dopuniti ograničenjima uvoza žive koja se razlikuju ovisno o izvoru, planiranoj upotrebi i mjestu podrijetla žive. Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ trebala bi se i dalje primjenjivati kada je riječ o uvozu otpadne žive, posebno u pogledu ovlasti nadležnih tijela u skladu s tom uredbom.
- (13) Odredbama ove Uredbe o uvozu žive i smjesa žive nastoji se osigurati da Unija i države članice ispunjavaju obveze iz Konvencije u pogledu trgovine živom.
- (14) Trebalo bi zabraniti izvoz, uvoz i proizvodnju niza proizvoda kojima je dodana živa i koji predstavljaju znatan udio uporabe žive i živinih spojeva na razini Unije i globalnoj razini.
- (15) Primjenom ove Uredbe ne bi trebalo dovoditi u pitanje odredbe primjenjive pravne stečevine Unije kojima su propisani stroži zahtjevi za proizvode kojima je dodana živa, uključujući u pogledu maksimalnog sadržaja žive.
- (16) Uporabu žive i živinih spojeva u proizvodnim procesima trebalo bi postupno ukinuti i u tu bi svrhu trebalo pružiti poticaje za istraživanja tvari koje su alternativa živi sa svojstvima koja nisu štetna ili su, u svakom slučaju, manje opasna za okoliš i zdravlje ljudi.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1102/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zabrani izvoza metalne žive i određenih živinih spojeva i smjesa i o sigurnom skladištenju metalne žive (SL L 304, 14.11.2008., str. 75.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).

- (17) Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ zabranjena je, od 10. listopada 2017., proizvodnja, stavljanje na tržište i uporaba pet fenilživinih spojeva za koje je poznato da se upotrebljavaju, osobito kao katalizatori, u proizvodnji poliuretana. Uporabu drugih katalizatora koji sadržavaju živu u proizvodnji poliuretana također bi trebalo zabraniti od 1. siječnja 2018.
- (18) Trebalo bi postupno ukinuti proizvodnju alkoholata koja uključuje uporabu žive kao elektrode te bi takve proizvodne procese trebalo što prije zamijeniti izvedivim proizvodnim procesima u kojima se ne upotrebljava živa. U nedostatku odgovarajućih proizvodnih procesa u kojima se ne upotrebljava živa, trebalo bi utvrditi operativne uvjete za proizvodnju natrijeva ili kalijeva metilata ili etilata koja uključuje uporabu žive. Trebalo bi poduzeti mјere radi smanjenja uporabe žive kako bi se njezina uporaba u takvoj proizvodnji postupno ukinula što prije, a u svakom slučaju prije 1. siječnja 2028.
- (19) Proizvodnjom i stavljanjem na tržište novih proizvoda kojima je dodana živa i uporabom novih proizvodnih procesa koji uključuju uporabu žive ili živinih proizvoda povećala bi se uporaba žive i živinih spojeva te emisije žive u Uniji. Stoga bi takve nove aktivnosti trebalo zabraniti, osim ako se procjenom utvrdi da bi se novim proizvodom kojem je dodana živa ili novim proizvodnim procesom ostvarile znatan koristi za okoliš ili za zdravlje ljudi i da on ne bi predstavljao znatan rizik ni za okoliš ni za zdravlje ljudi te da ne postoje tehnički provedive alternative koje ne sadržavaju živu i koje bi rezultirale takvima koristima.
- (20) Uporaba žive i živinih spojeva u tradicionalnom rudarenju i obradi zlata te rudarenju i obradi zlata u malom opsegu čini znatan dio uporabe i emisija žive u svijetu i ima negativne posljedice i na razini lokalnih zajednica i globalno. Stoga bi takvu uporabu žive i živinih spojeva trebalo zabraniti na temelju ove Uredbe i regulirati na međunarodnoj razini. Ne dovodeći u pitanje zabranu takve uporabe i povrh provedbe učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih sankcija od strane država članica za kršenje ove Uredbe, također je prikladno predvidjeti nacionalni plan za situacije u kojima nepoštovanje te zabrane nije ograničeno na izolirane slučajevе, kako bi se riješio problem tradicionalnog rudarenja i obrade zlata te rudarenja i obrade zlata u malom opsegu pri kojima se amalgam žive upotrebljava za izdvajanje zlata iz rude.
- (21) Živa se u Uniji najviše upotrebljava u zubnom amalgamu, što predstavlja znatan izvor onečišćenja. Uporabu zubnog amalgama stoga bi trebalo postupno ukinuti u skladu s Konvencijom i nacionalnim planovima koji se osobito temelje na mjerama navedenima u dijelu II. Priloga A Konvenciji. Komisija bi trebala procijeniti izvedivost postupnog uklanjanja uporabe zubnog amalgama u dugoročnom razdoblju, po mogućnosti do 2030., i podnijeti izvješće o tome, uzimajući u obzir nacionalne planove čije se donošenje zahtjeva ovom Uredbom i pritom u potpunosti poštujući nadležnost država članica za organizaciju i pružanje zdravstvenih usluga i zdravstvene zaštite. Također bi trebalo poduzeti konkretne preventivne mјere za zaštitu zdravlja za ranjive skupine stanovništva, kao što su djeca te trudnice ili dojilje.
- (22) Uporabu zubnog amalgama trebalo bi dopustiti samo u obliku unaprijed doziranih kapsula, a uporabu separatora amalgama u stomatološkim ustanovama u kojima se upotrebljava zubni amalgam ili uklanjuju ispune zubnim amalgamom ili zubi koji sadržavaju takve ispune trebalo bi propisati kao obveznu kako bi se stomatolozi i pacijenti zaštitali od izloženosti živi te kako bi se osiguralo da se otpad koji nastaje takvom uporabom sakuplja i zbrinjava u skladu s okolišno prihvatljivim postupcima gospodarenja otpadom te da ni u kojim okolnostima ne bude ispuštena u okoliš. U tom pogledu, trebalo bi zabraniti stomatolozima uporabu žive u rasutom obliku. Amalgamske kapsule poput onih opisanih u europskim normama EN ISO 13897:2004 i EN ISO 24234:2015 smatraju se pogodnima su za uporabu od strane stomatologa. Osim toga, trebalo bi utvrditi minimalnu razinu učinkovitosti zadržavanja za separatore amalgama. Sukladnost separatora amalgama trebala bi se temeljiti na odgovarajućim normama, kao što je europska norma EN ISO 11143:2008. Imajući u vidu veličinu gospodarskih subjekata u stomatološkom sektoru obuhvaćenih uvođenjem tih zahtjeva, primjereno je osigurati dovoljno vremena za prilagodbu novim zahtjevima.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).

- (23) Ospozobljavanje studenata stomatologije i stomatologa za uporabu alternativa koje ne sadržavaju živu, osobito kada je riječ o ranjivim skupinama stanovništva kao što su djeca te trudnice ili dojilje, kao i provođenje istraživanja i inovacija u području oralnog zdravlja s ciljem unapređenja znanja o postojećim materijalima i tehnikama popravka te s ciljem razvoja novih materijala, mogu doprinijeti smanjenju uporabe žive.
- (24) Do kraja 2017. u Uniji će se proizvesti više od 6 000 metričkih tona otpadne tekuće žive, uglavnom kao rezultat obveznog stavljanja živinih članaka izvan pogona u industriji klornih lužina u skladu s Provedbenom odlukom Komisije 2013/732/EU⁽¹⁾. S obzirom na ograničen dostupni kapacitet za provođenje pretvorbe otpadne tekuće žive, privremeno skladištenje otpadne tekuće žive trebalo bi i dalje biti dopušteno ovom Uredbom tijekom razdoblja koje je dovoljno kako bi se osigurala pretvorba i, ako je primjenjivo, solidifikacija svega takvog proizvedenog otpada. Takvo bi se skladištenje trebalo provoditi u skladu sa zahtjevima navedenima u Direktivi Vijeća 1999/31/EZ⁽²⁾.
- (25) S obzirom na to da je živa u svojem tekućem obliku izuzetno opasna, trebalo bi zabraniti trajno skladištenje otpadne žive bez prethodne obrade zbog rizika takvog zbrinjavanja. Stoga bi prije trajnog skladištenja otpadna živa trebala proći odgovarajuće operacije pretvorbe i, ako je primjenjivo, solidifikacije. U tu svrhu te kako bi se umanjili povezani rizici, države članice trebale bi uzeti u obzir tehničke smjernice o živi Baselske konvencije o nadzoru prekograničnog prometa opasnog otpada i njegovu odlaganju.
- (26) Kako bi se osigurala pravilna provedba odredaba ove Uredbe o otpadu, trebalo bi poduzeti mјere za osiguravanje učinkovitog sustava sljedivosti u cijelom lancu gospodarenja otpadnom životom, pri čemu bi se od proizvođača otpadne žive i operatera postrojenja za gospodarenje otpadom u kojima se takav otpad skladišti i obrađuje zahtijevalo da uspostave register informacija u sklopu vođenja evidencije koje se zahtijeva na temelju Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽³⁾.
- (27) Konvencijom se od stranaka zahtijeva da nastoje izraditi odgovarajuće strategije za utvrđivanje i procjenu lokacija onečišćenih živom ili živinim spojevima. Direktivom 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁴⁾ od operatera industrijskih postrojenja zahtijeva se da rješavaju problem onečišćenja tla. Nadalje, Direktivom 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁵⁾ od država članica zahtijeva se da rješavaju problem onečišćenja tla u slučajevima kada negativno utječe na stanje vodnog tijela. Stoga bi Komisija i države članice trebale razmjenjivati informacije s ciljem razmjene iskustava o inicijativama i mјerama poduzetima na nacionalnoj razini.
- (28) Kako bi se uzela u obzir aktualna znanstvena spoznaja o rizicima koje predstavlja metil-živa, Komisija bi prilikom preispitivanja ove Uredbe trebala ocijeniti trenutačna ograničenja unosa žive u pogledu učinka na zdravlje i odrediti nove referentne vrijednosti za živu u odnosu na zdravlje.
- (29) Kako bi se zakonodavstvo Unije uskladilo s odlukama Konferencije stranaka Konvencije koje Unija podupre odlukom Vijeća donesenom u skladu s člankom 218. stavkom 9. UFEU-a, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s izmjenom priloga ovoj Uredbi i u vezi s produljenjem dopuštenog razdoblja za privremeno skladištenje otpadne žive. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada proveđe odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.⁽⁶⁾ Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

⁽¹⁾ Provedbena odluka Komisije 2013/732/EU od 9. prosinca 2013. o zaključcima u vezi s najboljim raspoloživim tehnikama (NRT) za proizvodnju klornih lužina, na temelju Direktive 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća o industrijskim emisijama (SL L 332, 11.12.2013., str. 34.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.7.1999., str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprječavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).

⁽⁶⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

- (30) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe u pogledu utvrđivanja obrazaca za izvoz i uvoz, utvrđivanja tehničkih zahtjeva za međuskladištenje žive, živinih spojeva i smjesa žive koje je prihvatljivo za okoliš, zabranjivanja ili dopuštanja novih proizvoda kojima je dodana živa i novih proizvodnih procesa koji uključuju uporabu žive ili živinih proizvoda te u pogledu utvrđivanja obveza izvješćivanja, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (31) Države članice trebale bi utvrditi pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja ove Uredbe i osigurati njihovu provedbu. Te bi sankcije trebale biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.
- (32) Imajući u vidu prirodu i opseg potrebnih izmjena Uredbe (EZ) br. 1102/2008 i radi postizanja veće pravne sigurnosti, jasnoće, transparentnosti i zakonodavnog pojednostavljenja, tu bi uredbu trebalo staviti izvan snage.
- (33) Kako bi se nadležnim tijelima država članica i gospodarskim subjektima na koje se ova Uredba utječe omogućilo dovoljno vremena za prilagodbu na novi režim koji se njome utvrđuje, ova Uredba trebala bi se primjenjivati od 1. siječnja 2018.
- (34) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, to jest osiguravanje visoke razine zaštite zdravlja ljudi i okoliša od antropogenih emisija i ispuštanja žive i živinih spojeva pomoću, između ostalog, zabrane uvoza i izvoza žive i proizvoda kojima je dodana živa, ograničenja uporabe žive u proizvodnim procesima, proizvodima, tradicionalnom rudarenju i obradi zlata te rudarenju i obradi zlata u malom opsegu te u zubnom amalgamu, kao i obveza primjenjivih na otpadnu živu, ne mogu dostačno ostvariti države članice, nego se zbog prekogranične prirode onečišćenja živom i prirode mjera koje je potrebno provesti oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i cilj

Ovom se Uredbom uspostavljaju mjere i uvjeti za uporabu i skladištenje žive, živinih spojeva i smjesa žive te za trgovinu njima, za proizvodnju i uporabu proizvoda kojima je dodana živa te za trgovinu njima, kao i za gospodarenje otpadnom živom, kako bi se osigurala visoka razina zaštite zdravlja ljudi i okoliša od antropogenih emisija i ispuštanja žive i živinih spojeva.

Države članice mogu, prema potrebi, primijeniti strože zahtjeve od onih koji su utvrđeni u ovoj Uredbi, u skladu s UFEU-om.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „živa” znači metalna živa (Hg, CAS RN 7439-97-6);
2. „živin spoj” znači svaka tvar koja se sastoji od atomâ žive i jednog ili više atoma drugih kemijskih elemenata, a koju je moguće rastaviti na različite komponente isključivo kemijskim reakcijama;

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

3. „smjesa” znači smjesa ili otopina sastavljena od dviju ili više tvari;
4. „proizvod kojem je dodana živa” znači proizvod ili komponenta proizvoda koji sadržavaju živu i/ili živin spoj koji je namjerno dodan;
5. „otpadna živa” znači metalna živa koja je razvrstana u otpad kako je definiran u članku 3. točki 1. Direktive 2008/98/EZ;
6. „izvoz” znači bilo što od sljedećeg:
 - (a) trajni ili privremeni izvoz žive, živinih spojeva, smjesa žive i proizvoda kojima je dodana živa koji ispunjavaju uvjete članka 28. stavka 2. UFEU-a;
 - (b) ponovni izvoz žive, živinih spojeva, smjesa žive i proizvoda kojima je dodana živa koji ne ispunjavaju uvjete članka 28. stavka 2. UFEU-a, a koji su stavljeni u carinski postupak koji nije postupak vanjskog provoza Unije za kretanje robe kroz carinsko područje Unije;
7. „uvoz” znači fizičko unošenje na carinsko područje Unije žive, živinih spojeva, smjesa žive i proizvoda kojima je dodana živa stavljenih u carinski postupak koji nije postupak vanjskog provoza Unije za kretanje robe kroz carinsko područje Unije;
8. „zbrinjavanje” znači zbrinjavanje kako je definirano u članku 3. točki 19. Direktive 2008/98/EZ;
9. „primarno rudarenje žive” znači rudarenje u kojemu je osnovni traženi materijal živa;
10. „pretvorba” znači kemijska transformacija fizikalnog stanja žive iz tekućeg stanja u živin sulfid ili sličan kemijski spoj koji je jednako stabilan ili stabilniji te jednako ili manje topiv u vodi i koji ne predstavlja veću opasnost za okoliš ili zdravlje od živina sulfida;
11. „stavljanje na tržište” znači isporučivanje odnosno stavljanje na raspolaganje trećoj strani bilo uz naknadu bilo besplatno. Uvoz se smatra stavljanjem na tržište.

POGLAVLJE II.

TRGOVINSKA I PROIZVODNA OGRANIČENJA ZA ŽIVU, ŽIVINE SPOJEVE, SMJESE ŽIVE I PROIZVODE KOJIMA JE DODANA ŽIVA

Članak 3.

Ograničenja izvoza

1. Zabranjuje se izvoz žive.
2. Izvoz živinih spojeva i smjesa žive navedenih na popisu u Prilogu I. zabranjuje se od datuma koji su u njemu navedeni.
3. Odstupajući od stavka 2., dopušta se izvoz živinih spojeva navedenih u Prilogu I. u svrhu laboratorijskih istraživanja ili laboratorijske analize.
4. Zabranjuje se izvoz, u svrhu obnavljanja žive, živinih spojeva i smjesa žive koji ne podliježu zabrani utvrđenoj u stavku 2.

Članak 4.

Ograničenja uvoza

1. Zabranjuje se uvoz žive i uvoz smjesa žive navedenih u Prilogu I., uključujući otpadnu živu iz bilo kojeg od velikih izvora iz članka 11. točaka od (a) do (d), u svrhe koje nisu zbrinjavanje kao otpad. Takav uvoz u svrhu zbrinjavanja kao otpada dopušta se samo ako zemlja izvoznica na svojem državnom području nema pristup raspoloživim kapacitetima za pretvorbu.

Ne dovodeći u pitanje članak 11. i odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, uvoz žive i uvoz smjesa žive navedenih u Prilogu I. u svrhu uporabe koja je dopuštena u državi članici dopušta se ako je država članica uvoznica pisanim putem odobrila takav uvoz u jednoj od sljedećih okolnosti:

(a) zemlja izvoznica stranka je Konvencije i izvezena živa ne potječe iz primarnog rudarenja žive koje je zabranjeno na temelju članka 3. stavaka 3. i 4. Konvencije; ili

(b) zemlja izvoznica, koja nije stranka Konvencije, pružila je dokaze da živa ne potječe iz primarnog rudarenja žive.

Ne dovodeći u pitanje nacionalne mjere donesene u skladu s UFEU-om, uporaba koja je dopuštena u skladu sa zakonodavstvom Unije smatra se uporabom koja je dopuštena u državi članici za potrebe ovog stavka.

2. Zabranjuje se uvoz, u svrhu obnavljanja žive, smjesa žive koje nisu obuhvaćene stavkom 1. i živinih spojeva.

3. Zabranjuje se uvoz žive namijenjene tradicionalnom rudarenju i obradi zlata te rudarenju i obradi zlata u malom opsegu.

4. U slučajevima kada je uvoz otpadne žive dopušten u skladu s ovim člankom, uz zahtjeve ove Uredbe nastavlja se primjenjivati i Uredba (EZ) br. 1013/2006.

Članak 5.

Izvoz, uvoz i proizvodnja proizvoda kojima je dodana živa

1. Ne dovodeći u pitanje strože zahtjeve propisane drugim mjerodavnim zakonodavstvom Unije, na području Unije zabranjuje se izvoz, uvoz i proizvodnja proizvoda kojima je dodana živa, navedenih u Prilogu II., od datuma koji su u njemu navedeni.

2. Zabrana utvrđena u stavku 1. ne primjenjuje se na sljedeće proizvode kojima je dodana živa:

(a) proizvode bitne za civilnu zaštitu i vojne svrhe;

(b) proizvode za istraživanje, umjeravanje instrumentarija ili za uporabu kao referentni standard.

Članak 6.

Obrasci za uvoz i izvoz

Komisija putem provedbenih akata donosi odluke kojima se utvrđuju obrasci koji će se upotrebljavati za potrebe provedbe članaka 3. i 4. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 22. stavka 2.

POGLAVLJE III.

OGRANIČENJA UPORABE I SKLADIŠTENJA ŽIVE, ŽIVINIH SPOJEVA I SMJESA ŽIVE

Članak 7.

Industrijske djelatnosti

1. Uporaba žive i živinih spojeva u proizvodnim procesima navedenima u dijelu I. Priloga III. zabranjuje se od datuma koji su u njemu navedeni.

2. Uporaba žive i živinih spojeva u proizvodnim procesima navedenima u dijelu II. Priloga III. dopuštena je samo podložno uvjetima koji su u njemu navedeni.

3. Međuskladištenje žive i živinih spojeva te smjesa žive navedenih u Prilogu I. ovoj Uredbi provodi se na način koji je prihvatljiv za okoliš, u skladu s pravovima i zahtjevima utvrđenima u Direktivi 2012/18/EU Europskog parlamenta i Vijeća (¹) i Direktivi 2010/75/EU.

(¹) Direktiva 2012/18/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, o izmjeni i kasnjem stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/82/EZ (SL L 197, 24.7.2012., str. 1.).

Radi osiguranja jedinstvene primjene obvezne utvrđene u prvom podstavku ovog stavka Komisija može donositi provedbene akte kojima se utvrđuju tehnički zahtjevi za međuskladištenje žive, živinih spojeva i smjesa žive koje je prihvatljivo za okoliš, u skladu s odlukama koje je donijela Konferencija stranaka Konvencije u skladu s člankom 10. stavkom 3. i člankom 27. Konvencije, pod uvjetom da je Unija odlukom Vijeća donešenom u skladu s člankom 218. stavkom 9. UFEU-a poduprla dotičnu odluku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 22. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 8.

Novi proizvodi kojima je dodana živa i novi proizvodni procesi

1. Gospodarski subjekti ne smiju proizvoditi niti stavljati na tržište proizvode kojima je dodana živa koji se nisu proizvodili prije 1. siječnja 2018. („novi proizvodi kojima je dodana živa”), osim ako im je to dopušteno odlukom donesenom u skladu sa stavkom 6. ovog članka ili ako im je to dopušteno na temelju Direktive 2011/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Prvi podstavak ne primjenjuje se ni na što od sljedećeg:

- (a) opremu koja je potrebna za zaštitu bitnih sigurnosnih interesa država članica, uključujući oružje, streljivo i vojni materijal predviđen za posebne vojne namjene;
- (b) opremu dizajniranu za slanje u svemir;
- (c) tehnička poboljšanja ili redizajn proizvoda kojima je dodana živa proizvedenih prije 1. siječnja 2018., pod uvjetom da je rezultat tih tehničkih poboljšanja ili redizajna manja količina žive upotrijebljena u tim proizvodima.

2. Gospodarski subjekti ne smiju upotrebljavati proizvodne procese koji uključuju uporabu žive ili živinih spojeva, a koji se procesi nisu upotrebljavali prije 1. siječnja 2018. („novi proizvodni procesi”), osim ako im je to dopušteno odlukom donesenom u skladu sa stavkom 6.

Prvi podstavak ovog stavka ne primjenjuje se na procese u kojima se proizvode ili u kojima se upotrebljavaju proizvodi kojima je dodana živa različiti od onih koji podliježu zabrani utvrđenoj u stavku 1.

3. Ako gospodarski subjekt namjerava podnijeti zahtjev za odluku u skladu sa stavkom 6. kako bi proizveo ili stavio na tržište novi proizvod kojem je dodana živa, ili upotrijebio novi proizvodni proces, kojima bi se ostvarile znatne koristi za okoliš ili zdravlje i koji ne predstavljaju znatan rizik ni za okoliš ni za zdravlje ljudi, te ako ne postoje tehnički provedive alternative koje ne sadržavaju živu i koje bi rezultirale takvim koristima, taj gospodarski subjekt o tome obavješćuje nadležna tijela dotične države članice. Ta obavijest uključuje sljedeće informacije:

- (a) tehnički opis dotičnog proizvoda ili procesa;
- (b) procjenu njegovih koristi i rizika za okoliš i zdravlje;
- (c) dokaze o nepostojanju tehnički provedivih alternativa koje ne sadržavaju živu i koje bi rezultirale znatnim koristima za okoliš ili zdravlje;
- (d) detaljno objašnjenje načina upravljanja procesom ili proizvodnje i uporabe proizvoda te njegova zbrinjavanja kao otpada nakon uporabe, kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša i zdravlja ljudi.

4. Dotična država članica proslijedi Komisiji obavijest koju je primila od gospodarskog subjekta ako na temelju vlastite procjene u njoj sadržanih informacija smatra da su zadovoljeni kriteriji iz stavka 6. prvog podstavka.

Dotična država članica obavješćuje Komisiju o slučajevima u kojima smatra da kriteriji iz stavka 6. prvog podstavka nisu bili ispunjeni.

5. Kada država članica proslijedi obavijest u skladu sa stavkom 4. prvim podstavkom ovog članka, Komisija tu obavijest odmah stavlja na raspolaganje odboru iz članka 22. stavka 1.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o ograničenju uporabe određenih opasnih tvari u električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 174, 1.7.2011., str. 88.)

6. Komisija razmatra zaprimljenu obavijest i procjenjuje je li dokazano da bi se novim proizvodom kojem je dodana živa ili novim proizvodnim procesom ostvarile znatne koristi za okoliš ili zdravlje i da taj proizvod ili proces ne predstavljaju znatan rizik ni za okoliš ni za zdravlje ljudi te da ne postoje tehnički provedive alternative koje ne sadržavaju živu i koje bi rezultirale takvim koristima.

Komisija obavješćuje države članice o ishodu procjene.

Komisija putem provedbenih akata donosi odluke kojima se utvrđuje je li dopušten relevantni novi proizvod kojem je dodana živa ili novi proizvodni proces. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 22. stavka 2.

7. Komisija do 30. lipnja 2018. javnosti stavlja na raspolaganje na internetu inventar proizvodnih procesa koji uključuju uporabu žive ili živinih spojeva, a koji su se procesi upotrebljavali prije 1. siječnja 2018. i proizvoda kojima je dodana živa koji su se proizvodili prije 1. siječnja 2018. te svih primjenjivih ograničenja za stavljanje na tržiste.

Članak 9.

Tradicionalno rudarenje i obrada zlata te rudarenje i obrada zlata u malom opsegu

1. Zabranjuje se tradicionalno rudarenje i obrada zlata te rudarenje i obrada zlata u malom opsegu kod kojih se amalgam žive upotrebljava za izdvajanje zlata iz rude.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. ovog članka i članak 16., ako postoje dokazi o nepoštovanju zabrane utvrđene u stavku 1. ovog članka pri čemu nije riječ samo o izoliranim slučajevima, nadležno tijelo dotične države članice izrađuje i provodi nacionalni plan u skladu s Prilogom IV.

Članak 10.

Zubni amalgam

1. Od 1. siječnja 2019. zubni amalgam smije se upotrebljavati samo u obliku unaprijed doziranih kapsula. Stomatolozima se zabranjuje uporaba žive u rasutom obliku.

2. Od 1. srpnja 2018. zubni amalgam ne smije se upotrebljavati kod stomatološkog liječenja mlječnih zuba, djece mlađe od 15 godina te trudnica ili dojilja, osim ako stomatolog na temelju posebnih zdravstvenih potreba pacijenta smatra da je to nužno.

3. Svaka država članica do 1. srpnja 2019. izrađuje nacionalni plan o mjerama koje namjerava provesti kako bi postupno ukinula upotrebu zubnog amalgama.

Države članice javnosti stavljuju na raspolaganje na internetu svoje nacionalne planove i dostavljaju ih Komisiji u roku od mjesec dana od njihova donošenja.

4. Od 1. siječnja 2019. vlasnici stomatoloških ustanova u kojima se upotrebljava zubni amalgam ili u kojima se uklanjuju ispune zubnim amalgalom ili zubi koji sadržavaju takve ispune osiguravaju da njihove ustanove budu opremljene separatorima amalgama za zadržavanje i prikupljanje čestica amalgama, uključujući čestice koje se nalaze u iskorištenoj vodi.

Takvi vlasnici osiguravaju da:

(a) separatori amalgama koji su stavljeni u uporabu od 1. siječnja 2018. pružaju razinu zadržavanja od barem 95 % čestica amalgama;

(b) od 1. siječnja 2021. svi separatori amalgama u uporabi pružaju razinu zadržavanja navedenu u točki (a).

Separatori amalgama održavaju se u skladu s uputama proizvođača kako bi se osigurala najviša izvediva razina zadržavanja.

5. Za kapsule i separatore amalgama koji ispunjavaju zahtjeve europskih normi, ili drugih nacionalnih ili međunarodnih normi kojima se pruža jednakovrijedna razina kvalitete i zadržavanja, smatra se da ispunjavaju zahtjeve utvrđene u stavcima 1. i 4.

6. Stomatolozi osiguravaju da njihovim amalgamskim otpadom, uključujući amalgamske ostatke, čestice te ispune i zube, ili njihove dijelove, koji su kontaminirani zubnim amalgalom, gospodare te ga sakupljaju ustanove ili poduzeća ovlašteni za gospodarenje otpadom.

Stomatolozi ni u kojim okolnostima ne smiju takav amalgamski otpad izravno ili neizravno ispuštati u okoliš.

POGLAVLJE IV.

ZBRINJAVANJE OTPADA I OTPADNE ŽIVE**Članak 11.****Otpad**

Ne dovodeći u pitanje članak 2. točku 5. ove Uredbe, živa i živini spojevi, u čistom obliku ili u smjesama, iz bilo kojeg od sljedećih velikih izvora smatraju se otpadom u smislu Direktive 2008/98/EZ i zbrinjavaju se na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi niti šteti okolišu, u skladu s tom direktivom:

- (a) industrija klornih lužina;
- (b) pročišćavanje prirodnog plina;
- (c) rudarenje i taljenje neželjeznih kovina;
- (d) otkopavanje iz živine rude (cinabarita) u Uniji.

Takvo zbrinjavanje ne smije dovesti ni do kakvog oblika obnavljanja žive.

Članak 12.**Izvješćivanje o velikim izvorima**

1. Gospodarski subjekti u industrijskim sektorima iz članka 11. točaka (a), (b) i (c) svake godine do 31. svibnja nadležnim tijelima dotočnih država članica šalju sljedeće:

- (a) podatke o ukupnoj količini otpadne žive uskladištene u svakom njihovom postrojenju;
- (b) podatke o ukupnoj količini otpadne žive poslane u pojedinačne objekte koji provode privremeno skladištenje, pretvorbu te, ako je primjenjivo, solidifikaciju otpadne žive, ili trajno skladištenje otpadne žive koja je prošla pretvorbu i, ako je primjenjivo, solidifikaciju;
- (c) lokacije i kontaktne podatke svakog od objekata iz točke (b);
- (d) kopiju potvrde dobivene od operatera objekta koji provodi privremeno skladištenje otpadne žive, u skladu s člankom 14. stavkom 1.;
- (e) kopiju potvrde dobivene od operatera objekta koji provodi pretvorbu te, ako je primjenjivo, solidifikaciju otpadne žive, u skladu s člankom 14. stavkom 2.;
- (f) kopiju potvrde dobivene od operatera objekta koji provodi trajno skladištenje otpadne žive koja je prošla pretvorbu i, ako je primjenjivo, solidifikaciju, u skladu s člankom 14. stavkom 3.

2. Podaci iz stavka 1. točaka (a) i (b) izražavaju se oznakama utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾.

3. Obveze utvrđene u stvcima 1. i 2. prestaju se primjenjivati na gospodarski subjekt koji vodi postrojenja za proizvodnju klornih lužina godinu dana od datuma na koji gospodarski subjekt sve živine članke kojima upravlja stavi izvan pogona u skladu s Provedbenom odlukom 2013/732/EU i svu živu preda postrojenju za gospodarenje otpadom.

Članak 13.**Skladištenje otpadne žive**

1. Odstupajući od članka 5. stavka 3. točke (a) Direktive 1999/31/EZ, otpadna živa može se privremeno skladištiti u tekućem obliku pod uvjetom da su ispunjeni posebni zahtjevi za privremeno skladištenje otpadne žive, kako su utvrđeni u prilozima I., II. i III. toj direktivi, te da se to skladištenje provodi u nadzemnim objektima namijenjenima i opremljenima za privremeno skladištenje otpadne žive.

Odstupanje navedeno u prvom podstavku prestaje se primjenjivati od 1. siječnja 2023.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21. radi izmjene ove Uredbe produženjem dopuštenog razdoblja za privremeno skladištenje otpadne žive iz stavka 1. ovog stavka za najviše tri godine.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2002. o statističkim podacima o otpadu (SL L 332, 9.12.2002., str. 1.).

3. Prije trajnog zbrinjavanja otpadna živa prolazi pretvorbu i, ako je namijenjena zbrinjavanju u nadzemnim objektima, pretvorbu i solidifikaciju.

Otpadna živa koja je prošla pretvorbu i, ako je primjenjivo, solidifikaciju, trajno se zbrinjava isključivo u sljedećim objektima za trajno skladištenje koji imaju dozvolu za zbrinjavanje opasnog otpada:

- (a) rudnicima soli prilagođenima za trajno skladištenje otpadne žive koja je prošla pretvorbu ili dubokim podzemnim formacijama tvrde stijene koje pružaju razinu sigurnosti i zatvaranja jednakovrijednu onoj koju pružaju takvi rudnici soli ili veću; ili
- (b) nadzemnim objektima namijenjenima i opremljenima za trajno skladištenje otpadne žive koja je prošla pretvorbu i solidifikaciju te koji pružaju razinu sigurnosti i zatvaranja jednakovrijednu onoj koju pružaju objekti iz točke (a) ili veću.

Operateri objekata za trajno skladištenje osiguravaju da se otpadna živa koja je prošla pretvorbu i, ako je primjenjivo, solidifikaciju skladišti odvojeno od drugog otpada i u šaržama za zbrinjavanje u zapečaćenoj prostoriji za skladištenje. Ti operateri nadalje osiguravaju da su u vezi s objektima za trajno skladištenje ispunjeni zahtjevi navedeni u Direktivi 1999/31/EZ, uključujući posebne zahtjeve za privremeno skladištenje otpadne žive utvrđene u trećoj i petoj alineji odjeljka 8. Priloga I. i u Prilogu II. toj direktivi.

Članak 14.

Sljedivost

1. Operateri objekata koji provode privremeno skladištenje otpadne žive uspostavljaju registar koji obuhvaća sljedeće:

- (a) za svaku primljenu pošiljku otpadne žive:
 - i. podrijetlo i količinu tog otpada;
 - ii. naziv i kontaktne podatke dobavljača i vlasnika tog otpada;
- (b) za svaku pošiljku otpadne žive koja napušta objekt:
 - i. količinu tog otpada i njegov sadržaj žive;
 - ii. odredište i planirane mjere zbrinjavanja tog otpada;
 - iii. kopiju potvrde dobivene od operatera objekta koji provodi pretvorbu te, ako je primjenjivo, solidifikaciju tog otpada, kako je navedeno u stavku 2.;
 - iv. kopiju potvrde dobivene od operatera objekta koji provodi trajno skladištenje otpadne žive koja je prošla pretvorbu i, ako je primjenjivo, solidifikaciju, kako je navedeno u stavku 3.;
- (c) količinu otpadne žive koja je uskladištena u objektu na kraju svakog mjeseca.

Čim se otpadna živa iznese iz privremenog skladišta, operateri objekata koji provode privremeno skladištenje otpadne žive izdaju potvrdu kojom potvrđuju da je otpadna živa poslana u objekt koji provodi mjere zbrinjavanja obuhvaćene ovim člankom.

Nakon izdavanja potvrde iz drugog podstavka ovog stavka kopija te potvrde dostavlja se bez odgode dotičnim gospodarskim subjektima iz članka 12.

2. Operateri objekata koji provode pretvorbu i, ako je primjenjivo, solidifikaciju otpadne žive uspostavljaju registar koji obuhvaća sljedeće:

- (a) za svaku primljenu pošiljku otpadne žive:
 - i. podrijetlo i količinu tog otpada;
 - ii. naziv i kontaktne podatke dobavljača i vlasnika tog otpada;

- (b) za svaku pošiljku otpadne žive koja je prošla pretvorbu i, ako je primjenjivo, solidifikaciju, a koja napušta objekt:
- i. količinu tog otpada i njegov sadržaj žive;
 - ii. odredište i planiranu mjeru zbrinjavanja tog otpada;
 - iii. kopiju potvrde dobivene od operatera objekta koji provodi trajno skladištenje tog otpada, kako je navedeno u stavku 3.;
- (c) količinu otpadne žive koja je uskladištena u objektu na kraju svakog mjeseca.

Čim se dovrši proces pretvorbe i, ako je primjenjivo, solidifikacije cijele pošiljke, operateri objekata koji provode pretvorbu i, ako je primjenjivo, solidifikaciju otpadne žive izdaju potvrdu kojom potvrđuju da je cijela pošiljka otpadne žive prošla pretvorbu i, ako je primjenjivo, solidifikaciju.

Nakon izdavanja potvrde, kako je navedeno u drugom podstavku ovog stavka, kopija te potvrde dostavlja se bez odgode operaterima objekata iz stavka 1. ovog članka i dotičnim gospodarskim subjektima iz članka 12.

3. Čim se dovrši zbrinjavanje cijele pošiljke, operateri objekata koji provode trajno skladištenje otpadne žive koja je prošla pretvorbu i, ako je primjenjivo, solidifikaciju izdaju potvrdu kojom potvrđuju da je cijela pošiljka otpadne žive koja je prošla pretvorbu i, ako je primjenjivo, solidifikaciju trajno uskladištena u skladu s Direktivom 1999/31/EZ, uključujući informacije o lokaciji skladištenja.

Nakon izdavanja potvrde, kako je navedeno u prvom podstavku ovog stavka, kopija te potvrde dostavlja se bez odgode operaterima objekata iz stavaka 1. i 2. ovog članka, kao i dotičnim gospodarskim subjektima iz članka 12.

4. Operateri objekata iz stavaka 1. i 2. svake godine do 31. siječnja dostavljaju registar za prethodnu kalendarsku godinu nadležnim tijelima dotičnih država članica. Nadležna tijela dotičnih država članica svaki dostavljeni registar prosljeđuju Komisiji svake godine.

Članak 15.

Onečišćene lokacije

1. Komisija organizira razmjenu informacija s državama članicama u pogledu mjera koje se poduzimaju na nacionalnoj razini radi utvrđivanja i procjene lokacija onečišćenih živom i živinim spojevima te radi pronalaženja rješenja za znatan rizik koji takvo onečišćenje predstavlja za zdravlje ljudi i okoliš.
2. Komisija do 1. siječnja 2021. javnosti stavlja na raspolaganje na internetu informacije prikupljene u skladu sa stavkom 1., uključujući inventar lokacija onečišćenih živom i živinim spojevima.

POGLAVLJE V.

SANKCIJE, NADLEŽNA TIJELA I IZVJEŠĆIVANJE

Članak 16.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice do datumā početka primjene relevantnih odredbi ove Uredbe obavješćuju Komisiju o tim pravilima i tim mjerama te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

Članak 17.

Nadležna tijela

Države članice određuju nadležna tijela odgovorna za izvršavanje obveza koje proizlaze iz ove Uredbe.

Članak 18.

Izvješće

1. Države članice do 1. siječnja 2020. te u odgovarajućim intervalima nakon toga pripremaju, dostavljaju Komisiji i javnosti stavlju na raspolaganje na internetu izvješće koje sadržava sljedeće:

- (a) informacije o provedbi ove Uredbe;
- (b) informacije nužne za ispunjavanje obveza Unije o izvješćivanju iz članka 21. Konvencije;
- (c) sažetak informacija prikupljenih u skladu s člankom 12. ove Uredbe;
- (d) informacije o živi koja se nalazi na njihovu državnom području:
 - i. popis lokacija na kojima se nalaze zalihe od više od 50 metričkih tona žive koja nije otpadna živa, kao i količina žive na svakoj lokaciji;
 - ii. popis lokacija na kojima je prikupljeno više od 50 metričkih tona otpadne žive, kao i količina otpadne žive na svakoj lokaciji; i
- (e) popis izvora iz kojih se godišnje isporučuje više od 10 metričkih tona žive, ako su države članice upoznate s takvim izvorima.

Države članice mogu odlučiti da neće javnosti staviti na raspolaganje bilo koju od informacija iz prvog podstavka na temelju bilo kojeg od razloga navedenih u članku 4. stavcima 1. i 2. Direktive 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾, podložno članku 4. stavku 2. drugom podstavku te direktive.

2. Za potrebe izvješća iz stavka 1., Komisija državama članicama stavlja na raspolaganje elektronički alat za izvješćivanje.

Komisija donosi provedbene akte radi utvrđivanja odgovarajućih upitnika s ciljem određivanja sadržaja, informacija i ključnih pokazatelja uspješnosti potrebnih kako bi se ispunili zahtjevi iz stavka 1., kao i formata i učestalosti podnošenja izvješća iz stavka 1. Tim se upitnicima ne smiju udvostručiti obveze izvješćivanja za stranke Konvencije. Provedbeni akti iz ovog stavka donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 22. stavka 2.

3. Države članice bez odgode Komisiji stavlju na raspolaganje izvješća koja dostavljaju tajništvu Konvencije.

Članak 19.

Preispitivanje

1. Komisija do 30. lipnja 2020. izvješćuje Europski parlament i Vijeće o ishodu svoje procjene u pogledu:

- (a) potrebe da Unija regulira emisije žive i živinih spojeva iz krematorija;
- (b) izvedivosti postupnog ukidanja uporabe zubnog amalgama u dugoročnom razdoblju, po mogućnosti do 2030., uzimajući u obzir nacionalne planove iz članka 10. stavka 3. i pritom u potpunosti poštujući nadležnost država članica za organizaciju i pružanje zdravstvenih usluga i zdravstvene zaštite; i
- (c) koristi za okoliš i izvedivosti daljnog uskladivanja Priloga II. s relevantnim zakonodavstvom Unije kojim se regulira stavljanje na tržište proizvoda kojima je dodana živa.

2. Komisija do 31. prosinca 2024. izvješćuje Europski parlament i Vijeće o provedbi i preispitivanju ove Uredbe, između ostalog u svjetlu ocjene djelotvornosti koju provodi Konferencija stranaka Konvencije i izvješća koja dostavljaju države članice u skladu s člankom 18. ove Uredbe i člankom 21. Konvencije.

3. Komisija prema potrebi podnosi zakonodavni prijedlog uz svoja izvješća navedena u stavcima 1. i 2.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL L 41, 14.2.2003., str. 26.).

POGLAVLJE VI.

DELEGIRANE I PROVEDBENE OVLASTI*Članak 20.***Izmjena prilogâ**

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21. ove Uredbe radi izmjene njezinih priloga I., II., III. i IV. u svrhu njihova uskladivanja s odlukama koje doneše Konferencija stranaka Konvencije u skladu s člankom 27. Konvencije, pod uvjetom da je Unija odlukom Vijeća donesenom u skladu s člankom 218. stavkom 9. UFEU-a poduprla dotičnu odluku.

*Članak 21.***Izvršavanje delegiranja ovlasti**

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 13. stavka 2. i članka 20. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 13. lipnja 2017. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 13. stavka 2. i članka 20. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim doneše delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 13. stavka 2. i članka 20. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

*Članak 22.***Postupak odbora**

1. Komisiji u donošenju obrazaca za uvoz i izvoz u skladu s člankom 6., donošenju tehničkih zahtjeva za međuskladištenje žive, živinih spojeva i smjesa žive koje je prihvatljivo za okoliš u skladu s člankom 7. stavkom 3., donošenju odluke u skladu s člankom 8. stavkom 6. te donošenju upitnika u skladu s člankom 18. stavkom 2. pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE*Članak 23.***Stavljanje izvan snage**

Uredba (EZ) br. 1102/2008 stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2018.

Upućivanja na uredbu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s koreacijskom tablicom iz Priloga V.

Članak 24.**Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2018.

Međutim, dio I. točka (d) Priloga III. primjenjuje se od 11. prosinca 2017.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourg 17. svibnja 2017.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednik

C. ABELA

—

PRILOG I.

Živini spojevi koji podliježu članku 3. stavcima 2. i 3. te članku 7. stavku 3. i smjese žive koje podliježu članku 3. stavku 2., članku 4. stavku 1. i članku 7. stavku 3.

Živini spojevi čiji je izvoz zabranjen od 1. siječnja 2018.:

- Živin(I)-klorid (Hg_2Cl_2 , CAS RN 10112-91-1),
- Živin(II)-oksid (HgO , CAS RN 21908-53-2),
- Cinabarit,
- Živin sulfid (HgS , CAS RN 1344-48-5).

Živini spojevi čiji je izvoz zabranjen od 1. siječnja 2020.:

- Živin(II)-sulfat (HgSO_4 , CAS RN 7783-35-9),
- Živin(II)-nitrat ($\text{Hg}(\text{NO}_3)_2$, CAS RN 10045-94-0).

Smjese žive čiji je izvoz i uvoz zabranjen od 1. siječnja 2018.:

- Smjese žive s drugim tvarima, uključujući slitine žive, koje imaju koncentraciju žive od najmanje 95 % masenog udjela.
-

PRILOG II.

Proizvodi kojima je dodana živa navedeni u članku 5.

Dio A – Proizvodi kojima je dodana živa

Proizvodi kojima je dodana živa	Datum od kojega se zabranjuje izvoz, uvoz i proizvodnja proizvoda kojima je dodana živa
1. Baterije ili akumulatori koji sadržavaju više od 0,0005 % žive masenog udjela.	31.12.2020.
2. Sklopke i releji, osim mostova za vrlo precizno mjerjenje kapacitivnosti i gubitaka te visokofrekventnih RF sklopki i releja u instrumentima za praćenje i kontrolu, čiji je maksimalni sadržaj žive 20 mg po mostu, sklopci ili releju.	31.12.2020.
3. Kompaktne fluorescentne žarulje (CLF) za opću rasvjetu: (a) CFL.i ≤ 30 W čiji je sadržaj žive veći od 2,5 mg po plinom punjenoj cijevi; (b) CFL.ni ≤ 30 W čiji je sadržaj žive veći od 3,5 mg po plinom punjenoj cijevi.	31.12.2018.
4. Sljedeće linearne fluorescentne žarulje (LFL) za opću rasvjetu: (a) tropojasne fosforne < 60 W čiji je sadržaj žive veći od 5 mg po žarulji, (b) halofosfatne fosforne ≤ 40 W čiji je sadržaj žive veći od 10 mg žive po žarulji.	31.12.2018.
5. Visokotlačne živine žarulje (HPMV) za opću rasvjetu.	31.12.2018.
6. Sljedeće fluorescentne žarulje s hladnim katodama i fluorescentne žarulje s vanjskom elektrodom (CCFL i EEFL) za električke zaslone kojima je dodana živa: (a) kratke (\leq 500 mm) čiji je sadržaj žive veći od 3,5 mg po žarulji; (b) srednje dužine ($>$ 500 mm i \leq 1 500 mm) čiji je sadržaj žive veći od 5 mg po žarulji; (c) dugačke ($>$ 1 500 mm) čiji je sadržaj žive veći od 13 mg po žarulji	31.12.2018.
7. Kozmetički proizvodi sa živom i živinim spojevima, osim u posebnim slučajevima navedenima pod unosima 16. i 17. u Prilogu V. Uredbi (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (¹).	31.12.2020.
8. Pesticidi, biocidi i topički antiseptici.	31.12.2020.
9. Sljedeći neelektronički mjerni uređaji: (a) barometri; (b) higrometri; (c) manometri; (d) termometri i ostali neelektrični termometarski uređaji; (e) tlakomjeri; (f) ekstenzimetri koji se upotrebljavaju s pletizmografima;	31.12.2020.

Proizvodi kojima je dodana živa	Datum od kojega se zabranjuje izvoz, uvoz i proizvodnja proizvoda kojima je dodana živa
<p>(g) piknometri koji sadržavaju živu;</p> <p>(h) mjerni uređaji za određivanje točke razmekšanja koji sadržavaju živu.</p> <p>Ovim unosom nisu obuhvaćeni sljedeći mjerni uređaji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — neelektronički mjerni uređaji koji se ugrađuju u veliku opremu ili se upotrebljavaju za precizno mjerjenje ako ne postoje odgovarajuće alternative koje ne sadržavaju živu; — mjerni uređaji koji su 3. listopada 2007. bili stariji od 50 godina; — mjerni uređaji koji se izlažu na javnim izložbama u kulturne i historiografske svrhe. 	

(¹) Uredba (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima (SL L 342, 22.12.2009., str. 59.).

Dio B – Dodatni proizvodi izostavljeni s popisa u dijelu A ovog Priloga

Sklopke i releji, hladne katodne fluorescentne žarulje i fluorescentne žarulje s vanjskom elektrodom (CCFL i EEFL) za elektroničke zaslone i mjerni uređaji, ako se upotrebljavaju kao zamjena za komponentu neke veće opreme i pod uvjetom da za tu komponentu ne postoje izvedive alternative koje ne sadržavaju živu, u skladu s Direktivom 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (¹) i Direktivom 2011/65/EU.

(¹) Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34.).

PRILOG III.**Zahtjevi u vezi sa živom primjenjivi na proizvodne procese iz članka 7. stavaka 1. i 2.**

Dio I.: Zabrana uporabe žive i živinih spojeva, u čistom obliku ili u smjesama, u proizvodnim procesima

- (a) od 1. siječnja 2018.: proizvodni procesi u kojima se živa ili živini spojevi upotrebljavaju kao katalizator;
- (b) odstupajući od točke (a), proizvodnja vinil klorid monomera zabranjuje se od 1. siječnja 2022.;
- (c) od 1. siječnja 2022.: proizvodni procesi u kojima se živa upotrebljava kao elektroda;
- (d) odstupajući od točke (c), od 11. prosinca 2017.: proizvodnja klornih lužina u kojoj se živa upotrebljava kao elektroda;
- (e) odstupajući od točke (c), proizvodnja natrijevih ili kalijevih metilata ili etilata zabranjuje se od 1. siječnja 2028.;
- (f) od 1. siječnja 2018.: proizvodnja poliuretana, u mjeri u kojoj nije već ograničena ili zabranjena u skladu s unosom 62. u Prilogu XVII. Uredbi (EZ) br. 1907/2006.

Dio II.: Proizvodni procesi koji podliježu ograničenjima uporabe i ispuštanja žive i živinih spojeva

Proizvodnja natrijevih ili kalijevih metilata ili etilata

Proizvodnja natrijevih ili kalijevih metilata ili etilata provodi se u skladu s dijelom I. točkom (e) i podložno sljedećim uvjetima:

- (a) ne upotrebljava se živa iz primarnog rudarenja;
- (b) smanjuje se izravno i neizravno ispuštanje žive i živinih spojeva u zrak, vodu i zemljište po jedinici proizvodnje za 50 % do 2020. u odnosu na razine iz 2010.;
- (c) podržava se istraživanje i razvoj u području proizvodnih procesa u kojima se ne upotrebljava živa; i
- (d) od 13. lipnja 2017. zabranjuje se povećavanje kapaciteta postrojenja koja upotrebljavaju živu i živine spojeve za proizvodnju natrijevih ili kalijevih metilata ili etilata koja su prije tog datuma puštena u rad i otvaranje novih postrojenja.

PRILOG IV.

Sadržaj nacionalnog plana za tradicionalno rudarenje i obradu zlata te rudarenje i obradu zlata u malom opsegu navedenog u članku 9.

Nacionalni plan sadržava sljedeće informacije:

- (a) nacionalne ciljeve i ciljeve smanjenja za ukidanje uporabe žive i živinih spojeva;
- (b) mjere namijenjene ukidanju:
 - i. amalgamacije cjelokupne izvađene rude;
 - ii. otvorenog spaljivanja amalgama ili obrađenog amalgama;
 - iii. spaljivanja amalgama u stambenim područjima; i
 - iv. izluživanja cijanidom sedimenta, rude ili mulja u koje je dodana živa bez prethodnog uklanjanja žive;
- (c) korake za pojednostavljanje formalizacije ili regulacije sektora tradicionalnog rudarenja i obrade zlata te rudarenja i obrade zlata u malom opsegu;
- (d) početne procjene količine žive koja se upotrebljava i načina rada u sektoru tradicionalnog rudarenja i obrade zlata te rudarenja i obrade zlata u malom opsegu na njezinu državnom području;
- (e) strategije za poticanje smanjenja emisija i ispuštanja žive te izloženosti živi pri tradicionalnom rudarenju i obradi zlata te rudarenju i obradi zlata u malom opsegu, uključujući metode u kojima se ne upotrebljava živa;
- (f) strategije za upravljanje trgovinom i sprječavanje preusmjeravanja žive i živinih spojeva iz stranih i domaćih izvora za uporabu u tradicionalnom rudarenju i obradi zlata te rudarenju i obradi zlata u malom opsegu;
- (g) strategije za uključivanje dionika u provedbu i nastavak izrade nacionalnog plana;
- (h) strategiju javnog zdravstva o izloženosti rudara u sektoru tradicionalnog rudarenja zlata i rudarenja zlata u malom opsegu i njihovih zajednica živi, koja između ostalog uključuje prikupljanje zdravstvenih podataka, osposobljavanje zdravstvenih djelatnika i podizanje svijesti preko zdravstvenih ustanova;
- (i) strategije za sprječavanje izloženosti ranjivih skupina stanovništva, posebno djece i žena u reproduktivnoj dobi, a osobito trudnica, živi koja se upotrebljava u sektoru tradicionalnog rudarenja i obrade zlata te rudarenja i obrade zlata u malom opsegu;
- (j) strategije za pružanje informacija rudarima u sektoru tradicionalnog rudarenja zlata i rudarenja zlata u malom opsegu te pogodenim zajednicama; i
- (k) raspored provedbe nacionalnog plana.

PRILOG V.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 1102/2008	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.	Članak 3. stavci 1. i 2.
Članak 1. stavak 2.	Članak 3. stavak 3.
Članak 1. stavak 3.	Članak 3. stavak 4.
Članak 2.	Članak 11.
Članak 3. stavak 1. točka (a)	Članak 13. stavak 3. točka (a)
Članak 3. stavak 1. točka (b)	Članak 13. stavak 1.
Članak 3. stavak 1. drugi podstavak	Članak 13. stavak 1. prvi podstavak i članak 13. stavak 3. treći podstavak
Članak 3. stavak 2.	—
Članak 4. stavak 1.	Članak 13. stavak 1.
Članak 4. stavak 2.	Članak 13. stavak 1.
Članak 4. stavak 3.	—
Članak 5. stavak 1.	—
Članak 5. stavak 2.	—
Članak 5. stavak 3.	—
Članak 6. stavak 1. točka (a)	Članak 12. stavak 1. točka (a)
Članak 6. stavak 1. točka (b)	Članak 12. stavak 1. točke (b) i (c)
Članak 6. stavak 1. točka (c)	Članak 12. stavak 1. točka (a)
Članak 6. stavak 2. točka (a)	Članak 12. stavak 1. točke (b) i (c)
Članak 6. stavak 2. točka (b)	Članak 12. stavak 1.
Članak 6. stavak 3.	—
Članak 6. stavak 4.	Članak 16.
Članak 7.	—
Članak 8. stavak 1.	—
Članak 8. stavak 2.	—
Članak 8. stavak 3.	—
Članak 8. stavak 4.	—
Članak 8. stavak 5.	—
Članak 9.	—

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2017/853 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 17. svibnja 2017.

o izmjeni Direktive Vijeća 91/477/EEZ o nadzoru nabave i posjedovanja oružja

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora (¹),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom (²),

budući da:

- (1) Direktivom Vijeća 91/477/EEZ (³) uspostavljena je prateća mjera za unutarnje tržište. Njome je uspostavljena ravnoteža između obveze osiguranja određene slobode kretanja za pojedino vatreno oružje i njegove bitne dijelove unutar Unije, s jedne strane, i potrebe za nadzorom te slobode uporabom sigurnosnih jamstava primjerena tim proizvodima, s druge strane.
- (2) Određene aspekte Direktive 91/477/EEZ potrebno je dodatno unaprijediti na razmjeran način kako bi se započelo s rješavanjem problema zlouporabe vatrenog oružja u kriminalne svrhe, a valja uzeti u obzir i nedavna teroristička djela. U tom kontekstu Komisija je u svojoj Komunikaciji od 28. travnja 2015. o Europskom programu sigurnosti pozvala na reviziju te direktive i zajednički pristup onesposobljavanju vatrenog oružja kako bi se spriječilo kriminalce da ga ponovno osposobe i koriste.
- (3) Na vatreno oružje koje je zakonito nabavljeno i posjeduje se u skladu s Direktivom 91/477/EEZ trebale bi se primjenjivati nacionalne odredbe o nošenju oružja, lov ili streljaštvu.
- (4) Za potrebe Direktive 91/477/EEZ definicija posrednika trebala bi obuhvaćati svaku fizičku ili pravnu osobu, uključujući partnerstva, a za pojam „opskrba“ trebalo bi smatrati da obuhvaća zajmove i leasing. Budući da posrednici pružaju usluge slične onima koje pružaju trgovci oružjem, i oni bi trebali biti obuhvaćeni Direktivom 91/477/EEZ u odnosu na one obveze trgovaca oružjem koje su relevantne za aktivnosti posrednika, u onoj mjeri u kojoj su u mogućnosti ispunjavati te obveze i ako ih već ne ispunjava trgovac oružjem u vezi s istom osnovnom transakcijom.
- (5) Djelatnosti trgovaca oružjem uključuju ne samo proizvodnju nego i modifikaciju ili prepravljanje vatrenog oružja, bitnih dijelova i streljiva, poput skraćivanja cijelog vatrenog oružja, zbog čega se mijenja njegova kategorija ili podkategorija. Isključivo privatne, nekomercijalne aktivnosti poput ručnog punjenja i ponovnog punjenja streljiva uporabom sastavnih dijelova streljiva za vlastitu upotrebu ili modifikacije na vatrenom oružju ili bitnim dijelovima u vlasništvu dotične osobe, kao što su promjene na kundaku ili nišanu ili održavanje koje se odnosi na istrošene ili oštećene bitne dijelove, ne bi se trebale smatrati aktivnostima koje bi jedino trgovac oružjem smio obavljati.

(¹) SL C 264, 20.7.2016., str. 77.

(²) Stajalište Europskog parlamenta od 14. ožujka 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 25. travnja 2017.

(³) Direktiva Vijeća 91/477/EEZ od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (SL L 256, 13.9.1991., str. 51.).

- (6) Kako bi se povećala sljedivost sveg vatreng oružja i bitnih dijelova te olakšalo njihovo slobodno kretanje, sve vatrene oružje ili njegovi bitni dijelovi trebali bi biti označeni jasnom, trajnom i jedinstvenom oznakom i registrirani u sustavima baze podataka država članica.
- (7) Evidencija koja se čuva u sustavima baze podataka trebala bi sadržavati sve informacije na temelju kojih se vatrene oružje može povezati s vlasnikom te bi trebala bilježiti ime proizvođača ili robnu marku, zemlju ili mjesto proizvodnje, vrstu, marku, model, kalibar i serijski broj vatrene oružja ili svaku jedinstvenu oznaku na kućištu ili uvodniku metaka vatrene oružja. Bitni dijelovi izuzev kućišta i uvodnika metaka trebali bi biti evidentirani u sustavima baze podataka pod rubrikom koja se odnosi na vatrene oružje na koje se ugrađuju.
- (8) Kako bi se spriječilo lako brisanje oznaka i pojasnilo na koje bi bitne dijelove trebalo staviti oznaku, trebalo bi uvesti zajednička pravila Unije o označivanju. Ta bi se pravila trebala primjenjivati samo na vatrene oružje ili bitne dijelove koji su proizvedeni ili uvezeni u Uniju 14. rujna 2018. ili nakon tog datuma, kada se stavlaju na tržiste, dok bi za vatrene oružje i dijelove proizvedene ili uvezene u Uniju prije tog datuma trebali vrijediti zahtjevi u pogledu označivanja i registracije u skladu s Direktivom 91/477/EEZ koji se primjenjuju do tog datuma.
- (9) S obzirom na opasnu prirodu i vijek trajanja vatrene oružja i bitnih dijelova te kako bi se osiguralo da su nadležna tijela u mogućnosti pratiti vatrene oružje i bitne dijelove u svrhu administrativnih i kaznenih postupaka te uzimajući u obzir nacionalne postupovne zakone, potrebno je evidenciju u sustavima baze podataka čuvati 30 godina nakon uništenja dotičnog vatrene oružja ili bitnih dijelova. Pristup toj evidenciji i svim povezanim osobnim podacima trebao bi biti ograničen na nadležna tijela i trebao bi biti dopušten samo u razdoblju do 10 godina nakon uništenja dotičnog vatrene oružja ili bitnih dijelova u svrhe davanja ili povlačenja odobrenja ili za carinske postupke, uključujući moguće nametanje administrativnih sankcija, te do 30 godina nakon uništenja dotičnog vatrene oružja ili bitnih dijelova ako je taj pristup potreban za provedbu kaznenog prava.
- (10) Učinkovita razmjena informacija između posrednika i trgovaca oružjem, s jedne strane, i nadležnih tijela, s druge strane, važna je za uspješno funkcioniranje sustava baze podataka. Trgovci oružjem i posrednici bi stoga nacionalnim nadležnim tijelima trebali dostavljati informacije bez nepotrebne odgode. Kako bi se to olakšalo, nacionalna nadležna tijela trebala bi uspostaviti elektroničku vezu dostupnu trgovcima oružjem i posrednicima koja može uključivati slanje informacija elektroničkom poštom ili izravno unošenjem u bazu podataka ili drugi registar.
- (11) Kada je riječ o obvezi država članica da imaju funkcionalan sustav praćenja, kako bi se osiguralo da su uvjeti za izdavanje odobrenja za vatrene oružje ispunjeni tijekom cijelokupnog njegovog važenja, države članice trebale bi odlučiti obuhvaća li ocjena prethodnu provedbu liječničkog ili psihološkog testa.
- (12) Ne dovodeći u pitanje nacionalne zakone o profesionalnoj odgovornosti, ne bi trebalo smatrati da se procjenom relevantnih zdravstvenih ili psiholoških informacija stavlja ikakva odgovornost na medicinsko osoblje ili druge osobe koje pružaju takve informacije u slučaju zlouporabe vatrene oružja koje je u nečijem posjedu u skladu s Direktivom 91/477/EEZ.
- (13) Vatrene oružje i streljivo koje se izravno ne nadzire trebalo bi pohraniti na siguran način. Ako nisu pohranjeni u sefu, vatrene oružje i streljivo trebalo bi pohraniti odvojeno. Kada se vatrene oružje i streljivo treba predati prijevozniku radi prijevoza, taj bi prijevoznik trebao biti odgovoran za odgovarajući nadzor i skladištenje. Kriteriji odgovarajućeg pohranjivanja i sigurnog prijevoza trebali bi biti definirani nacionalnim pravom, uzimajući u obzir brojčano stanje i kategoriju dotičnog vatrene oružja i streljiva.
- (14) Direktiva 91/477/EEZ ne bi trebala utjecati na pravila država članica kojima se dozvoljava provedba zakonitih transakcija koje uključuju vatrene oružje, bitne dijelove i streljivo poštom, internetom ili ugovorima na daljinu kako su definirani Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća (¹), na primjer preko internetskih aukcijskih kataloga ili malih oglasa, telefona ili elektroničke pošte. Međutim, nužno je da identitet strana u tim transakcijama i njihovu zakonsku sposobnost da sudjeluju u takvim transakcijama bude moguće provjeriti te da

(¹) Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.).

se to i učini. Kada je riječ o kupcima, primjereno je stoga osigurati da prije dostave ili najkasnije prilikom dostave licencirani ili ovlašteni trgovac oružjem ili posrednik ili tijelo javne vlasti ili predstavnik tog tijela provjeri njihov identitet i, prema potrebi, činjenicu da imaju odobrenje za nabavu vatrenog oružja, bitnih dijelova ili streljiva.

- (15) Za najopasnije vatreno oružje trebalo bi Direktivom 91/477/EEZ uvesti stroža pravila kako bi se osiguralo da, uz neke ograničene i propisno obrazložene iznimke, nabava, posjedovanje ili trgovanje takvim vatrenim oružjem nije dopušteno. U slučaju nepoštovanja tih pravila države članice trebale bi poduzeti sve odgovarajuće mjere, što bi između ostalog moglo uključivati oduzimanje tog vatrenog oružja.
- (16) Međutim, države članice trebale bi imati mogućnost odobriti nabavu i posjedovanje vatrenog oružja, bitnih dijelova i streljiva razvrstanih u kategoriju A kada je to potrebno za obrazovne, istraživačke, povjesne ili kulturne svrhe, uključujući film i kazalište. U ovlaštene bi se osobe, među ostalima, mogli ubrajati puškari, ispitne ustanove za oružje, proizvođači, ovlašteni stručnjaci, forenzičari i, u određenim slučajevima, osobe koje rade u filmskoj ili televizijskoj produkciji. Državama članicama također bi trebalo dopustiti da pojedincima odobre nabavu i posjedovanje vatrenog oružja, bitnih dijelova i streljiva razvrstanih u kategoriju A za nacionalnu obranu, na primjer u okviru dobrovoljne vojne obuke koja se provodi u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.
- (17) Države članice trebale bi moći priznatim muzejima i kolezionarima dati odobrenje za nabavu i posjedovanje vatrenog oružja, bitnih dijelova i streljiva razvrstanih u kategoriju A kada je to potrebno iz povjesnih, kulturnih, znanstvenih, tehničkih i obrazovnih razloga ili razloga očuvanja nasljeđa, pod uvjetom da takvi muzeji i kolezionari prije dobivanja takvog odobrenja dokažu da su poduzeli mјere potrebne za otklanjanje opasnosti za javnu sigurnost ili javni red, između ostalog i osiguravanjem odgovarajućeg pohranjivanja. Pri izdavanju svakog takvog odobrenja trebalo bi uzeti u obzir specifičnu situaciju, uključujući vrstu i svrhu zbirke, a države članice trebale bi osigurati postojanje sustava za praćenje sakupljača i zbirki.
- (18) Trgovci i posrednici ne bi trebali biti spriječeni u postupanju s vatrenim oružjem, bitnim dijelovima i streljivom razvrstanima u kategoriju A u slučajevima u kojima su nabava i posjedovanje takvog vatrenog oružja, bitnih dijelova i streljiva iznimno dopušteni kada je postupanje s njima potrebno u svrhu onesposobljavanja ili prepravljanja, ili kad god je to inače dopušteno Direktivom 91/477/EEZ kako je izmijenjena ovom Direktivom. Isto tako, trgovci i posrednici ne bi trebali biti spriječeni u postupanju s tim vatrenim oružjem, bitnim dijelovima i streljivom u slučajevima koji nisu obuhvaćeni Direktivom 91/477/EEZ kako je izmijenjena ovom Direktivom, primjerice vatrenim oružjem, bitnim dijelovima i streljivom za izvoz izvan Unije ili oružjem koje nabavljaju oružane snage, policija ili tijela javne vlasti.
- (19) Trgovci oružjem i posrednici trebali bi moći odbiti izvršiti svaku sumnjivu transakciju za nabavu cijelih naboja ili aktivnih upaljača streljiva. Transakcija se može smatrati sumnjivom ako, na primjer, uključuje količine neuobičajene za predviđenu privatnu uporabu, ako kupac pokaže da nije upoznat s načinom korištenja streljiva ili ako kupac inzistira na plaćanju gotovinom istodobno odbijajući pružiti dokaz o vlastitu identitetu. Trgovci oružjem i posrednici također bi trebali moći prijaviti takve sumnjive transakcije nadležnim tijelima.
- (20) Postoji velika opasnost od prepravljanja akustičnog oružja i drugih vrsta oružja sa streljivom bez projektila u pravo vatreno oružje. Stoga je ključno rješiti problem uporabe takvog prepravljenog vatrenog oružja pri počinjavanju kaznenih dijela, posebno njegovim uključivanjem u područje primjene Direktive 91/477/EEZ. Nadalje, kako bi se izbjegla opasnost od proizvodnje oružja za uzbunjivanje i signalizaciju na način koji mu omogućuje prepravljanje za ispaljivanje sačme, zrna ili projektila djelovanjem zapaljivog potisnog sredstva, Komisija bi trebala donijeti tehničke specifikacije kako bi se osiguralo da se ono ne može prepraviti na taj način.
- (21) Uzimajući u obzir veliku opasnost od ponovnog osposobljavanja neodgovarajuće onesposobljenog oružja i s ciljem jačanja sigurnosti u cijeloj Uniji, takvo vatreno oružje trebalo bi biti obuhvaćeno Direktivom 91/477/EEZ. Trebalo bi predviđjeti definiciju onesposobljenog vatrenog oružja koja odražava opća načela onesposobljavanja vatrenog oružja iz Protokola protiv nezakonite proizvodnje i trgovanja vatrenim oružjem, njegovim dijelovima i komponentama te streljivom, priloženog Odluci Vijeća 2014/164/EU⁽¹⁾ kojom se taj protokol prenosi u pravni okvir Unije.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2014/164/EU od 11. veljače 2014. o sklapanju, u ime Europske unije, Protokola protiv nezakonite proizvodnje i trgovanja vatrenim oružjem, njegovim dijelovima i komponentama te streljivom, kojim se dopunjuje Konvencija Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta (SL L 89, 25.3.2014., str. 7.).

- (22) Vatreno oružje namijenjeno vojnoj uporabi, poput AK47 i M16, opremljeno tako da se omogućuje izbor načina paljbe, koje može biti ručno podešeno na automatski ili poluautomatski način paljbe, trebalo bi biti razvrstano u kategoriju A vatrenog oružja te bi stoga trebalo biti zabranjeno za civilnu uporabu. U slučaju da je prepravljeno u poluautomatsko vatreno oružje trebalo bi biti razvrstano u točku 6. kategorije A.
- (23) Neke vrste poluautomatskog vatrenog oružja mogu se jednostavno prepraviti u automatsko vatreno oružje, što predstavlja prijetnju za sigurnost. Međutim, čak i ako se ne izvrši to prepravljanje, određeno poluautomatsko vatreno oružje moglo bi biti vrlo opasno ako ima velik kapacitet u pogledu broja naboja. Stoga bi za civilnu uporabu trebalo zabraniti poluautomatsko vatreno oružje s fiksnim spremnikom koji omogućuje ispaljivanje velikog broja naboja, kao i poluautomatsko vatreno oružje u kombinaciji s odvojivim spremnikom koji ima veliki kapacitet. Sama mogućnost da se na vatreno oružje umetne spremnik kapaciteta većeg od 10 naboja, za dugocijevno vatreno oružje, i kapaciteta većeg od 20 naboja, za kratkocijevno vatreno oružje, ne određuje razvrstavanje vatrenog oružja u određenu kategoriju.
- (24) Ne dovodeći u pitanje produljenje odobrenja u skladu s Direktivom 91/477/EEZ, poluautomatsko vatreno oružje s rubnim paljenjem, uključujući ono kalibra 22 ili manjeg, ne bi trebalo biti razvrstano u kategoriju A, osim ako je prepravljeno iz automatskog vatrenog oružja.
- (25) Odredbe Direktive 91/477/EEZ o europskoj oružnoj propusnicu kao glavnom dokumentu potrebnom strijelcima i drugim osobama ovlaštenima u skladu s tom direktivom u njihovu djelovanju trebalo bi poboljšati uključivanjem u njezine relevantne odredbe upućivanje na vatreno oružje razvrstano u kategoriji A, ne dovodeći u pitanje pravo država članica da primijene stroža pravila.
- (26) Predmeti koji fizički izgledaju kao vatreno oružje („replika”), ali su proizvedeni tako da ih se ne može prepraviti za ispaljivanje sačme, zrna ili projektila djelovanjem zapaljivog potisnog sredstva ne bi trebali biti obuhvaćeni Direktivom 91/477/EEZ.
- (27) Ako države članice imaju nacionalne zakone kojima je regulirano starinsko oružje, takvo oružje ne podliježe Direktivi 91/477/EEZ. Međutim, reprodukcije starinskog oružja nemaju istu povijesnu važnost ili značaj i mogu se sastaviti uporabom modernih tehnika kojima se može poboljšati njihova trajnost i preciznost. Stoga bi te reprodukcije trebalo uključiti u okvir Direktive 91/477/EEZ. Direktiva 91/477/EEZ ne primjenjuje se na druge predmete, kao što su naprave za airsoft, koje ne odgovaraju definiciji pojma vatrenog oružja i stoga nisu uređene tom direktivom.
- (28) Radi bolje razmjene informacija među državama članicama, pomoglo bi ako bi Komisija mogla ocijeniti nužne elemente sustava za podršku takvoj razmjeni informacija iz računalnih sustava baze podataka uspostavljenih u državama članicama, uključujući izvedivost davanja pristupa takvom sustavu svakoj državi članici. Taj sustav može upotrebljavati modul Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („IMI”), uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (¹), posebno prilagođen vatrenom oružju. Takva bi se razmjena informacija među državama članicama trebala vršiti u skladu s pravilima o zaštiti podataka utvrđenima u Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća (²). Ako je nadležnom tijelu potreban pristup kaznenoj evidenciji osobe koja je podnijela zahtjev za odobrenje za nabavu ili posjedovanje vatrenog oružja, to bi tijelo trebalo moći dobiti te informacije u skladu s Okvirom odlukom Vijeća 2009/315/PUP (³). Ocjena Komisije mogla bi prema potrebi biti popraćena zakonodavnim prijedlogom uzimajući u obzir postojeće instrumente za razmjenu informacija.
- (29) Kako bi se osigurala prikladna razmjena informacija elektroničkim sredstvima među državama članicama o izdanim odobrenjima za transfer vatrenog oružja u drugu državu članicu i o odbijanjima izdavanja odobrenja za nabavu ili posjedovanje vatrenog oružja, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s

(¹) Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI“) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.).

(²) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

(³) Okvirna odluka Vijeća 2009/315/PUP od 26. veljače 2009. o organizaciji i sadržaju razmjene podataka iz kaznene evidencije između država članica (SL L 93, 7.4.2009., str. 23.).

člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s utvrđivanjem odredaba kojima se državama članicama omogućuje stvaranje takvog sustava razmjene informacija. Posebno je važno da Komisija tijekom svog pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (¹). Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

- (30) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Direktive, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (²).
- (31) Ovom se Direktivom poštaju temeljna prava i načela priznata osobito Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.
- (32) Uredba (EU) 2016/679 trebala bi se primjenjivati na obradu osobnih podataka koja se provodi u okviru Direktive 91/477/EEZ. Ako se osobni podaci prikupljeni na temelju Direktive 91/477/EEZ obrađuju u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija, tijela koja vrše obradu tih podataka trebala bi poštovati pravila usvojena na temelju Direktive (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća (³).
- (33) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinaka djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (34) Direktivu 91/477/EEZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (35) U pogledu Islanda i Norveške ova Direktiva i Direktiva 91/477/EEZ predstavljaju razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (⁴), koje pripadaju područjima iz članka 1. Odluke Vijeća 1999/437/EZ (⁵).
- (36) U pogledu Švicarske ova Direktiva i Direktiva 91/477/EEZ predstavljaju razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (⁶), koje pripadaju područjima iz članka 1. Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ (⁷).

(¹) SLL 123, 12.5.2016., str. 1.

(²) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(³) Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka, te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89.).

(⁴) SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

(⁵) Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., str. 31.).

(⁶) SLL 53, 27.2.2008., str. 52.

(⁷) Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

- (37) U pogledu Lihtenštajna ova Direktiva i Direktiva 91/477/EEZ predstavljaju razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾, koje pripadaju područjima iz članka 1. Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU ⁽²⁾,

DONIJELI SU OVU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 91/477/EEZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „vatreno oružje“ znači svako prijenosno cijevno oružje koje ispaljuje, služi za ispaljivanje ili se može prepraviti za ispaljivanje sačme, zrna ili projektila djelovanjem zapaljivog potisnog sredstva, osim ako je isključeno iz te definicije zbog jednog od razloga navedenih u Prilogu I. dijelu III. Vatreno oružje razvrstano je u Prilogu I. dijelu II.

Smatra se da je neki predmet sposoban za prepravljanje kako bi ispaljivao sačmu, zrno ili projektil djelovanjem zapaljivog potisnog sredstva ako:

(a) ima izgled vatretnog oružja; i

(b) moguće ga je prepraviti zbog njegove konstrukcije ili materijala od kojeg je izrađen;

2. „bitan dio“ znači cijev, kućište, uvodnik metaka, uključujući i gornji i donji uvodnik, ako je primjenjivo, vodilica, cilindar, zatvarač ili nosač zatvarača koji su, s obzirom na to da su to odvojeni predmeti, uključeni u kategoriju vatrenog oružja na koje su postavljeni ili na koje se namjeravaju postaviti;

3. „streljivo“ znači meci kao cjelina ili njegovi sastavni dijelovi, uključujući čahure, inicijalne kapsle, potisno punjenje, zrna ili projektile koji se koriste u vatrenom oružju, pod uvjetom da je i za te dijelove potrebno odobrenje u dotičnoj državi članici;

4. „oružje za uzbunjivanje i signalizaciju“ znači naprave s ležištem streljiva namijenjene samo za ispaljivanje streljiva bez projektila, neškodljivih nadražujućih tvari, drugih aktivnih tvari ili pirotehničkog streljiva za signalizaciju te koje se ne mogu prepraviti za ispaljivanje sačme, zrna ili projektila djelovanjem zapaljivog potisnog sredstva;

5. „paradno i akustično oružje“ znači vatreno oružje koje je posebno prepravljeno za isključivu uporabu ispaljivanja streljiva bez projektila, za uporabu primjerice u kazališnim predstavama, fotografiranju, filmskom i televizijskom snimanju, rekonstrukciji povijesnih događaja, povorkama, sportskim događanjima i obuci;

6. „onesposobljeno vatreno oružje“ znači vatreno oružje koje je trajno onesposobljeno za uporabu, osiguravajući da su svi bitni dijelovi dotičnog vatrenog oružja postali trajno neuporabljivi i da ih nije moguće ukloniti, zamijeniti ili modificirati kako bi se vatreno oružje na bilo koji način ponovno osposabilo;

7. „muzej“ znači stalna institucija u službi društva i njegova razvoja, otvorena javnosti, u kojoj se nabavljaju, čuvaju, istražuju i izlažu vatreno oružje, bitni dijelovi ili streljivo u povjesne, kulturne, znanstvene, tehničke i obrazovne svrhe te svrhe očuvanja nasljeđa ili rekreativne svrhe i koju je kao takvu priznala dotična država članica;

⁽¹⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2011/350/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011., str. 19.).

8. „kolekcionar” znači svaka fizička ili pravna osoba posvećena prikupljanju i očuvanju vatreng oružja, bitnih dijelova ili streljiva u povijesne, kulturne, znanstvene, tehničke i obrazovne svrhe ili svrhe očuvanja nasljeđa koju je kao takvu priznala dotična država članica;
9. „trgovac oružjem” znači svaka fizička ili pravna osoba čija se trgovina ili poslovanje sastoje u cjelini ili djelomično od:
- proizvodnje, trgovine, razmjene, najma, popravka, modifikacije ili prepravljanja vatreng oružja ili bitnih dijelova; ili
 - proizvodnje, trgovine, razmjene, modifikacije ili prepravljanja streljiva;
10. „posrednik” znači svaka fizička ili pravna osoba, koja nije trgovac oružjem, čija se trgovina ili poslovanje sastoje u cjelini ili djelomično od:
- pregovaranja ili ugovaranja transakcija za kupnju ili prodaju vatreng oružja, bitnih dijelova ili streljiva, ili opskrbu njima; ili
 - dogovaranja transfera vatreng oružja, bitnih dijelova ili streljiva unutar države članice ili iz jedne države članice u drugu državu članicu, iz države članice u treću zemlju ili iz treće zemlje u državu članicu;
11. „nezakonita proizvodnja” znači proizvodnja ili sastavljanje vatreng oružja, njegovih bitnih dijelova i streljiva:
- od bilo kojih bitnih dijelova takvog vatreng oružja kojima se nezakonito trguje;
 - bez odobrenja izdanog u skladu s člankom 4. od strane nadležnog tijela države članice u kojoj se obavlja proizvodnja ili sastavljanje; ili
 - bez označivanja vatreng oružja u trenutku njegove proizvodnje, u skladu s člankom 4.;
12. „nezakonito trgovanje” znači nabava, prodaja, isporuka, prijevoz ili transfer vatreng oružja, njegovih bitnih dijelova ili streljiva s državnog područja jedne države članice, ili kroz njezino državno područje, na državno područje druge države članice ako bilo koja od dotičnih država članica to ne odobrava u skladu s ovom Direktivom ili ako vatreno oružje, bitni dijelovi ili streljivo nisu označeni u skladu s člankom 4.;
13. „praćenje” znači sustavno praćenje kretanja vatreng oružja i, ako je to moguće, njegovih bitnih dijelova i streljiva, od proizvođača do kupca, u svrhu pružanja pomoći nadležnim tijelima države članice pri otkrivanju, istrazi i analiziranju nezakonite proizvodnje i nezakonitog trgovanja.
2. Za potrebe ove Direktive, smatra se da osoba ima boravište u onoj zemlji koja je navedena u adresi na službenoj ispravi koja navodi boravište te osobe, kao što su putovnica ili nacionalna osobna iskaznica, koja se, prilikom provjere nabave ili posjedovanja, podnosi nadležnim tijelima države članice ili trgovcu ili posredniku. Ako se adresa osobe ne navodi u njezinoj putovnici ili nacionalnoj osobnoj iskaznici, zemlja boravišta te osobe određuje se na temelju bilo kojeg drugog službenog dokaza boravišta koji priznaje dotična država članica.
3. „Europska oružna propusnica” izdaje se na zahtjev nadležnih tijela države članice osobi koja zakonito stupa u posjed vatreng oružja i koristi ga. Propusnica vrijedi najviše pet godina, s tim da se može produljiti, i sadržava podatke navedene u Prilogu II. Nije prenosiva i u njoj se evidentira vatreno oružje koje posjeduje i koristi nositelj propusnice. Propusnica uvijek mora biti u posjedu osobe koja koristi vatreno oružje i svaka promjena povezana s posjedovanjem ili značajkama vatreng oružja, kao i njegov gubitak ili krađa, moraju biti naznačeni na propusnici.”

2. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

1. Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje primjena nacionalnih odredaba o nošenju oružja, lov ili streljaštvu, korištenju oružja koje je na zakonit način nabavljeno i posjeduje se u skladu s ovom Direktivom.

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na oružje i streljivo koje, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, nabavljaju ili posjeduju oružane snage, policija ili tijela javne vlasti. Ne primjenjuje se ni na transfere uređene Direktivom 2009/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*).

(*) Direktiva 2009/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o pojednostavljivanju uvjeta za transfer obrambenih proizvoda unutar Zajednice (SL L 146, 10.6.2009., str. 1.)."

3. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećima:

„1. U odnosu na vatreno oružje koje je proizvedeno u Uniji ili je u nju uvezeno 14. rujna 2018. ili nakon tog datuma, države članice osiguravaju da su svako takvo vatreno oružje ili svaki bitni dio koji se stavlja na tržište:

(a) opremljeni jasnom, trajnom i jedinstvenom oznakom bez odgode nakon proizvodnje, a najkasnije prije stavljanja na tržište, ili bez odgode nakon uvoza u Uniju; i

(b) registrirani u skladu s ovom Direktivom bez odgode nakon proizvodnje, a najkasnije prije stavljanja na tržište, ili bez odgode nakon uvoza u Uniju.

2. Jedinstvena oznaka iz stavka 1. točke (a) uključuje naziv proizvođača ili robnu marku, zemlju ili mjesto proizvodnje, serijski broj i godinu proizvodnje, ako već nije dio serijskog broja te, ako je to izvedivo, model. Time se ne dovodi u pitanje stavljanje zaštićene oznake proizvođača. Ako je bitni dio prevelan da bi ga se moglo označiti u skladu s ovim člankom, označuje ga se barem serijskim brojem ili alfanumeričkim ili digitalnim kôdom.

Zahtjevi označivanja za vatreno oružje ili bitne dijelove od posebne povijesne važnosti određuju se nacionalnim pravom.

Države članice osiguravaju da je svako osnovno pakiranje cijelovitog streljiva označeno tako da se na njemu nalazi naziv proizvođača, identifikacijski broj serije (lota), kalibar i vrsta streljiva.

Za potrebe stavka 1. i ovog stavka, države članice mogu izabrati primjenu odredaba iz Konvencije od 1. srpnja 1969. o uzajamnom priznavanju žiga (o obavljenom ispitivanju) na ručnom vatrenom oružju.

Nadalje, države članice osiguravaju da vatreno oružje ili njegovi bitni dijelovi u trenutku transfera iz vladinih zaliha u trajnu civilnu uporabu nose jedinstvenu oznaku, kako je predviđeno stavkom 1., kojom se omogućuje identifikacija subjekta koji obavlja transfer.

2.a Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju tehničke specifikacije za označivanje. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 13.b stavka 2.

3. Svaka država članica uspostavlja sustav za uređenje djelatnosti trgovaca oružjem i posrednika. Takvi sustavi obuhvaćaju barem sljedeće mjere:

- (a) registraciju trgovaca oružjem i posrednika koji djeluju na državnom području te države članice;
- (b) izdavanje dozvole ili odobrenja za obavljanje djelatnosti trgovca oružjem ili posrednika na državnom području te države članice; i
- (c) provjeru privatnog i profesionalnog integriteta i relevantnih sposobnosti dotičnog trgovca oružjem ili posrednika. U slučaju pravne osobe, provjera se odnosi kako na pravnu osobu tako i na fizičku osobu ili osobe koje rukovode poduzećem.”;

(b) stavak 4. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„U taj sustav baze podataka bilježe se sve informacije o vatrenom oružju koje su potrebne za praćenje i identificiranje tog vatrengog oružja, uključujući:

- (a) vrstu, marku, model, kalibar i serijski broj svakog vatrengog oružja te oznaku na njegovu kućištu ili uvodniku metaka kao jedinstvenu oznaku u skladu sa stvkom 1. koja služi kao jedinstveni identifikator svakog vatrengog oružja;
- (b) serijski broj ili jedinstvenu oznaku na bitnim dijelovima, ako je drukčija od oznake na kućištu ili uvodniku metaka svakog vatrengog oružja;
- (c) imena i adrese dobavljača i osoba koje nabavljaju ili posjeduju vatreno oružje, zajedno s odgovarajućim datumom ili datumima; i
- (d) sva prepravljanja ili modifikacije vatrengog oružja zbog čega se mijenja njegova kategorija ili podkategorija, uključujući njegovo ovjereno onesposobljavanje ili uništenje, zajedno s odgovarajućim datumom ili datumima.

Države članice osiguravaju da nadležna tijela u sustavima baze podataka čuvaju evidenciju o vatrenom oružju i bitnim dijelovima, uključujući povezane osobne podatke, u razdoblju od 30 godina nakon uništenja dotičnog vatrengog oružja ili bitnih dijelova.

Pristup evidenciji vatrengog oružja i bitnih dijelova iz prvog podstavka ovog stavka te povezanim osobnim podacima mora biti omogućen:

- (a) tijelima nadležnim za davanje ili povlačenje odobrenjâ iz članka 6. ili 7. ili tijelima nadležnim za carinske postupke, u razdoblju do 10 godina nakon uništenja dotičnog vatrengog oružja ili bitnih dijelova; i
- (b) tijelima nadležnim za sprečavanje, istragu, otkrivanje ili progona kaznenih djela ili izvršavanje kaznenih sankcija, u razdoblju do 30 godina nakon uništenja dotičnog vatrengog oružja ili bitnih dijelova.

Države članice osiguravaju brisanje osobnih podataka iz sustavâ baze podataka po isteku razdoblja navedenih u drugom i trećem podstavku. Time se ne dovode u pitanje slučajevi u kojima su određeni osobni podaci preneseni tijelu nadležnom za sprečavanje, istragu, otkrivanje ili progona kaznenih djela ili izvršenje kaznenih sankcija i upotrebljavaju se u tom određenom kontekstu, ili drugim tijelima nadležnim za sukladne svrhe predviđene nacionalnim pravom. U tim slučajevima obrada tih podataka od strane nadležnih tijela uređuje se nacionalnim pravom dotične države članice, u potpunosti u skladu s pravom Unije, posebno u području zaštite podataka.”;

ii. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Trgovci oružjem i posrednici tijekom cjelokupnog razdoblja svojeg djelovanja dužni su voditi registar u kojem se bilježi svako vatreno oružje i svaki bitni dio koji podliježu ovoj Direktivi, a koje oni zaprime ili otpreme, zajedno s podacima na temelju kojih se omogućuje identifikacija i praćenje dotičnog vatrengog oružja ili bitnih dijelova, posebno njihova vrsta, marka, model, kalibar i serijski broj te nazivi i adrese dobavljača i osoba koje ga nabavljaju.

Nakon prestanka svojih djelatnosti trgovci oružjem i posrednici taj registar dostavljaju nacionalnim tijelima odgovornima za sustave baze podataka predviđene u prvom podstavku.

Države članice osiguravaju da trgovci oružjem i posrednici s poslovnim nastanom na njihovu državnom području nadležnim nacionalnim tijelima bez nepotrebne odgode prijavljuju transakcije koje uključuju vatreno oružje ili bitne dijelove, da trgovci oružjem i posrednici imaju elektroničku vezu s tim tijelima za potrebe takvog izvješćivanja i da se sustavi baze podataka ažuriraju odmah po primitku informacija povezanih s tim transakcijama.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice osiguravaju da se svaki komad vatrene oružja u svakom trenutku može povezati s njegovim vlasnikom.“

4. Članak 4.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.a

Ne dovodeći u pitanje članak 3., države članice dopuštaju nabavu i posjedovanje vatrene oružja samo osobama kojima je dodijeljena dozvola ili, u odnosu na oružje razvrstano u kategoriju C, kojima je posebno dozvoljeno nabavljanje i posjedovanje takvog vatrene oružja u skladu s nacionalnim pravom.“

5. Članak 4.b briše se.

6. Članci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 5.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 3., države članice dozvoljavaju nabavu i posjedovanje vatrene oružja samo osobama koje za to imaju dobar razlog i:

- (a) koje imaju najmanje 18 godina, osim za nabavu, koja ne uključuje kupnju, i posjedovanje vatrene oružja za lov i streljaštvo, pod uvjetom da u tom slučaju osobe koje su mlađe od 18 godina imaju privolu roditelja ili se nalaze pod roditeljskim nadzorom ili nadzorom odrasle osobe s valjanom dozvolom za nošenje vatrene oružja ili dozvolom za lov, ili se nalaze unutar licenciranog ili na drugi način ovlaštenog centra za obuku, a roditelj ili odrasla osoba s valjanom dozvolom za nošenje vatrene oružja ili dozvolom za lov preuzima odgovornost za odgovarajuću pohranu oružja u skladu s člankom 5.a; i
- (b) za koje je mala vjerojatnost da mogu biti opasne za sebe ili druge, javni red ili javnu sigurnost; činjenica da su osuđeni za nasilno kazneno djelo počinjeno s namjerom smatra se pokazateljem takve opasnosti.

2. Države članice moraju imati uspostavljen sustav praćenja, koji može biti stalan ili povremen, kako bi osigurale da se uvjeti za odobrenje određeni nacionalnim pravom ispunjavaju tijekom cijelog razdoblja trajanja odobrenja te da se, između ostalog, procjenjuju relevantne zdravstvene i psihološke informacije. Konkretni mehanizmi utvrđuju se u skladu s nacionalnim pravom.

Ako se bilo koji od uvjeta za odobrenje više ne ispunjava, države članice povlače svoje odobrenje.

Države članice osobama koje imaju boravište na njihovu državnem području ne mogu zabraniti da posjeduju vatrene oružje nabavljeno u drugoj državi članici, osim ako nabavu te iste vrste vatrene oružja zabranjuju na svojem državnom području.

3. Države članice osiguravaju da se odobrenje za nabavu i odobrenje za posjedovanje vatrene oružja razvrstanog u kategoriju B povlače ako se u posjedu osobe kojoj je izdano to odobrenje nađe spremnik koji se može pričvrstiti na poluautomatsko ili repetirajuće vatreno oružje sa središnjom udarnom iglom i koji:

- (a) može primiti više od 20 naboja; ili
- (b) u slučaju dugog vatrene oružja, može primiti više od 10 naboja,

osim ako se toj osobi izdalo odobrenje na temelju članka 6. ili odobrenje koje je potvrđeno, obnovljeno ili prodljeno na temelju članka 7. stavka 4.a.

Članak 5.a

Kako bi se minimizirala opasnost da vatrenom oružju i streljivu pristupe neovlaštene osobe, države članice utvrđuju pravila o odgovarajućem nadzoru nad vatrenim oružjem i streljivom i pravila o njihovoj odgovarajućoj pohrani na siguran način. Vatreno oružje i pripadajuće streljivo ne smiju biti lako dostupni na istome mjestu. Odgovarajući nadzor znači da osoba koja zakonito posjeduje dotično vatreno oružje ili streljivo ima kontrolu nad njime tijekom njegova prijevoza i uporabe. Razina provjere takvog odgovarajućeg načina pohrane mora odgovarati broju i kategoriji dotičnog vatrenog oružja i streljiva.

Članak 5.b

Države članice osiguravaju da u slučajevima koji uključuju nabavu i prodaju vatreng oružja, bitnih dijelova ili streljiva razvrstanih u kategoriju A, B ili C preko ugovora na daljinu, kako su definirani člankom 2. točkom 7. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*), sljedeći subjekti provjeravaju identitet i, prema potrebi, odobrenje kupca vatreng oružja, bitnih dijelova ili streljiva, prije njihove isporuke toj osobi ili najkasnije prilikom isporuke:

- (a) licencirani ili ovlašteni trgovac oružjem ili posrednik; ili
- (b) tijelo javne vlasti ili predstavnik tog tijela.

(*) Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.).

Članak 6.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 2., države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi zabranile nabavu i posjedovanje vatreng oružja, bitnih dijelova i streljiva razvrstanih u kategoriju A. One osiguravaju da se oduzme vatreno oružje, bitni dijelovi i streljivo koji se nezakonito drže unatoč toj zabrani.

2. Za zaštitu ključne infrastrukture, trgovačkog brodovlja, konvoja visoke vrijednosti i osjetljivih prostora, kao i za potrebe nacionalne obrane te u obrazovne, kulturne, istraživačke i povjesne svrhe te ne dovodeći u pitanje stavak 1., nadležna nacionalna tijela mogu, iznimno i na propisno obrazložen način, u pojedinačnim slučajevima izdati odobrenja za vatreno oružje, bitne dijelove i streljivo razvrstane u kategoriju A, kada to nije u suprotnosti s javnom sigurnošću ili javnim redom.

3. Države članice mogu kolezionarima, iznimno i na propisno obrazložen način, u pojedinačnim posebnim slučajevima izdati odobrenja za nabavu i posjedovanje oružja, bitnih dijelova i streljiva razvrstanih u kategoriju A, podložno strogi sigurnosnim uvjetima, uključujući pružanje dokaza nadležnim nacionalnim tijelima da su provedene mjere kako bi se spriječila bilo koja opasnost za javnu sigurnost ili javni red i da su dotično vatreno oružje, bitni dijelovi ili streljivo pohranjeni poštujući sigurnosnu razinu koja je razmjerna opasnostima povezanim s neovlaštenim pristupom tim predmetima.

Države članice osiguravaju da je kolezionare kojima su odobrenja izdana u skladu s prvim podstavkom ovog stavka moguće identificirati u sustavima baze podataka iz članka 4. Ti kolezionari kojima su izdana odobrenja obvezni su voditi registar svega vatreng oružja razvrstanog u kategoriju A koje posjeduju, a taj registar dostupan je nadležnim nacionalnim tijelima. Države članice uspostavljaju odgovarajući sustav praćenja u pogledu tih kolezionara kojima su izdana odobrenja, uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike.

4. Države članice trgovcima oružja ili posrednicima mogu odobriti da u okviru svoje profesionalne djelatnosti nabavljaju, proizvode, onesposobljavaju, popravljaju, dobavljaju, transferiraju i posjeduju vatreno oružje, bitne dijelove i streljivo razvrstane u kategoriju A, podložno strogi sigurnosnim uvjetima.

5. Države članice muzejima mogu odobriti nabavu i posjedovanje vatreng oružja, bitnih dijelova i streljiva razvrstanih u kategoriju A, podložno strogi sigurnosnim uvjetima.

6. Države članice mogu sportskim strijelcima odobriti nabavu i posjedovanje poluautomatskog vatreng oružja razvrstanog u točku 6. ili 7. kategorije A, podložno sljedećim uvjetima:

- (a) zadovoljavajućoj ocjeni relevantnih informacija koje proizlaze iz primjene članka 5. stavka 2.;
- (b) pružaju dokaza da dotični sportski strijelac aktivno vježba za sudjelovanje ili sudjeluje u streljačkim natjecanjima koje priznaje službeno priznata sportska streljačka organizacija dotične države članice ili međunarodni i službeno priznati sportski streljački savez; i

- (c) podnošenju potvrde službeno priznate sportske streljačke organizacije u kojoj se navodi sljedeće:
- i. sportski strijelac član je streljačkog kluba i redovito se, najmanje 12 mjeseci, bavi streljaštvom u tom klubu, i
 - ii. dotično vatreno oružje ispunjava tražene specifikacije za streljačku disciplinu koju priznaje međunarodni i službeno priznati sportski streljački savez.

U pogledu vatrene oružja razvrstanog u točku 6. kategorije A, države članice koje imaju vojni sustav koji se temelji na općoj vojnoj obvezi i koje posljednjih 50 godina imaju uspostavljen sustav transfera vojnog vatrene oružja osobama koje napuštaju vojsku nakon izvršenja svojih vojnih dužnosti mogu tim osobama izdati odobrenje da, u svojstvu sportskih strijelaca, zadrže jedno vatreno oružje kojim su se služili tijekom služenja obveznog vojnog roka. Relevantno tijelo javne vlasti mora to vatreno oružje pretvoriti u poluautomatsko vatreno oružje te periodično provjeravati predstavljaju li osobe koje se služe tim vatrenim oružjem opasnost za javnu sigurnost. Primjenjuju se odredbe iz prvog podstavka točaka (a), (b) i (c).

7. Odobrenja izdana na temelju ovog članka periodično se preispisuju u vremenskim razmacima koji nisu dulji od pet godina.”

7. Članak 7. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 4. dodaje se sljedeći podstavak:

„Odobrenja za posjedovanje vatrene oružja periodično se preispisuju u vremenskim razmacima koji nisu dulji od pet godina. Odobrenje se može obnoviti ili prodljiti ako su i dalje ispunjeni uvjeti na temelju kojih je izdano.”;

- (b) umeće se sljedeći stavak:

„4.a Države članice mogu odlučiti potvrditi, obnoviti ili prodljiti odobrenja za poluautomatsko vatreno oružje razvrstano u točke 6., 7. i 8. kategorije A u pogledu vatrene oružja koje je bilo razvrstano u kategoriju B, te zakonito nabavljeno i registrirano, prije 13. lipnja 2017., podložno ostalim uvjetima utvrđenima u ovoj Direktivi. Nadalje, države članice mogu dozvoliti da to vatreno oružje nabavljaju druge osobe kojima su države članice izdale odobrenje u skladu s ovom Direktivom kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2017/853 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

(*) Direktiva (EU) 2017/853 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2017. o izmjeni Direktive Vijeća 91/477/EEZ o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (SL L 137, 24.5.2017., str. 22.).”

8. U članku 8. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako država članica na svojem državnom području zabranjuje nabavu i posjedovanje vatrene oružja razvrstanog u kategoriju B ili C, ili isto uvjetuje izdavanjem odobrenja, o tome obavješćuje druge države članice, koje izričito uključuju izjavu u vezi s tim u svaku europsku oružnu propusnicu koju izdaju za takvo vatreno oružje, na temelju članka 12. stavka 2.”

9. Članak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 10.

1. Mehanizmi za nabavu i posjedovanje streljiva jednaki su onima za posjedovanje vatrene oružja kojemu je streljivo namijenjeno.

Nabava spremnikâ za poluautomatsko vatreno oružje sa središnjom udarnom iglom koje može primiti više od 20 naboja ili, u slučaju dugog vatrene oružja, više od 10 naboja dopušta se samo onim osobama kojima je izdano odobrenje u skladu s člankom 6. ili odobrenje koje je potvrđeno, obnovljeno ili prodljeno na temelju članka 7. stavka 4.a.

2. Trgovci oružjem i posrednici mogu odbiti izvršiti svaku transakciju za nabavu cijelih naboja ili sastavnih dijelova naboja koju opravdano smatraju sumnjivom zbog njezine prirode ili opsega te nadležnim tijelima prijavljuju svaki pokušaj takve transakcije.”

10. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 10.a

1. Države članice poduzimaju mjere kojima se osigurava da se naprave s ležištem streljiva oblikovane tako da mogu ispaljivati samo streljivo bez projektila, neškodljive nadražujuće tvari, druge aktivne tvari ili pirotehničko signalno streljivo ne mogu prepraviti za ispaljivanje sačme, zrna ili projektila djelovanjem zapaljivog potisnog sredstva.

2. Države članice među vatreno oružje razvrstavaju naprave s ležištem streljiva koje su oblikovane tako da mogu ispaljivati samo streljivo bez projektila, neškodljive nadražujuće tvari, druge aktivne tvari ili pirotehničko signalno streljivo, a koje se mogu prepraviti za ispaljivanje sačme, zrna ili projektila djelovanjem zapaljivog potisnog sredstva.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju tehničke specifikacije za oružje za uzbunjivanje i signalizaciju proizvedeno u Uniji ili uvezeno u nju 14. rujna 2018. ili nakon tog datuma kako bi se osiguralo da se ono ne može prepraviti za ispaljivanje sačme, zrna ili projektila djelovanjem zapaljivog potisnog sredstva. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 13.b stavka 2. Komisija prvi takav provedbeni akt donosi do 14. rujna 2018.

Članak 10.b

1. Države članice uspostavljaju mehanizme kojima nadležna tijela provjeravaju onesposobljavanje vatrenog oružja kako bi se osiguralo da modifikacije izvršene na vatrenom oružju sve njegove bitne dijelove čine trajno neuporabljivima te da ih nije moguće ukloniti, zamijeniti ili modificirati kako bi se vatreno oružje na bilo koji način ponovno osposobilo. Države članice, u kontekstu te provjere, osiguravaju izdavanje svjedodžbe i potvrde kojima se potvrđuje onesposobljenost vatrenog oružja i u tu svrhu osiguravaju stavljanje jasno vidljive oznake na vatreno oružje.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju norme i tehnike onesposobljavanja kako bi se osiguralo da su svi bitni dijelovi vatrenog oružja postali trajno neuporabljivi te da ih nije moguće ukloniti, zamijeniti ili modificirati kako bi se vatreno oružje na bilo koji način ponovno osposobilo. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 13.b stavka 2.

3. Provedbeni akti iz stavka 2. ne odnose na vatreno oružje koje je onesposobljeno prije datuma početka primjene tih provedbenih akata, osim ako se takvo vatreno oružje transferira u drugu državu članicu ili stavlja na tržište nakon tog datuma.

4. Države članice mogu u roku od dva mjeseca nakon 13. lipnja 2017. obavijestiti Komisiju o svojim nacionalnim normama i tehnikama onesposobljavanja koje su se primjenjivale prije 8. travnja 2016. i navesti razloge zbog kojih je razina sigurnosti koju osiguravaju te nacionalne norme i tehnike onesposobljavanja jednakovrijedna onoj koju osiguravaju tehničke specifikacije za onesposobljavanje vatrenog oružja navedene u Prilogu I. Provedbenoj uredbi Komisije (EU) 2015/2403 (*), kako se primjenjuje 8. travnja 2016.

5. Kada države članice obavijeste Komisiju u skladu sa stavkom 4. ovog članka, Komisija najkasnije 12 mjeseci od te obavijesti donosi provedbene akte kojima odlučuje osiguravaju li nacionalne norme i tehnike onesposobljavanja, o kojima je tako obaviještena, da je vatreno oružje bilo onesposobljeno s razinom sigurnosti koja je jednakovrijedna onoj koju osiguravaju tehničke specifikacije za onesposobljavanje vatrenog oružja navedene u Prilogu I. Provedbenoj uredbi (EU) 2015/2403, kako se primjenjuje 8. travnja 2016. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 13.b stavka 2.

6. Do datuma početka primjene provedbenih akata iz stavka 5. sve vatreno oružje onesposobljeno u skladu s nacionalnim normama i tehnikama onesposobljavanja koje su se primjenjivale prije 8. travnja 2016. prilikom transfera u drugu državu članicu ili stavljanja na tržište mora ispunjavati tehničke specifikacije za onesposobljavanje vatrenog oružja navedene u Prilogu I. Provedbenoj uredbi (EU) 2015/2403.

7. Vatreno oružje onesposobljeno prije 8. travnja 2016. u skladu s nacionalnim normama i tehnikama onesposobljavanja za koje se utvrdi da osigurava razinu sigurnosti jednakovrijednu onoj koju osiguravaju tehničke specifikacije za onesposobljavanje vatrenog oružja navedene u Prilogu I. Provedbenoj uredbi (EU) 2015/2403, kako

se primjenjuje 8. travnja 2016., smatra se onesposobljenim vatreñim oružjem, među ostalim kada se transferira u drugu državu članicu ili stavlja na tržište nakon datuma početka primjene provedbenih akata iz stavka 5.

(*) Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2403 od 15. prosinca 2015. o utvrđivanju zajedničkih smjernica o normama i tehnikama onesposobljavanja kako bi se osiguralo da je onesposobljeno vatreno oružje postalo neopozivo neuporabljivo (SL L 333, 19.12.2015., str. 62.)."

11. U naslovu poglavlja 3., riječ „Zajednice“ zamjenjuje se riječju „Unije“.

12. U članku 11. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Vatreno oružje može se, ne dovodeći u pitanje članak 12., transferirati iz jedne države članice u drugu samo u skladu s postupkom utvrđenim u ovom članku. Taj postupak također se primjenjuje i u odnosu na transfere vatreñog oružja ostvarene prodajom preko ugovora na daljinu kako su definirani člankom 2. točkom 7. Direktive 2011/83/EU.“

13. U članku 12. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Neovisno o stavku 1., lovci i sudionici u rekonstrukciji povijesnih događaja u pogledu vatrenog oružja razvrstanog u kategoriju C i sportski strijelci u pogledu vatreñog oružja razvrstanog u kategoriju B ili C i vatreñog oružja razvrstanog u kategoriju A za koje je izdano odobrenje u skladu s člankom 6. stavkom 6. ili za koje je odobrenje potvrđeno, obnovljeno ili prodljeno u skladu s člankom 7. stavkom 4.a mogu, bez prethodnog odobrenja iz članka 11. stavka 2., posjedovati jedan ili više komada vatrenog oružja tijekom putovanja kroz dvije ili više država članica radi bavljenja svojim aktivnostima, pod uvjetom da:

(a) posjeduju europsku oružnu propusnicu u kojoj je navedeno to vatreno oružje; i

(b) mogu objasniti razloge svojeg putovanja, posebno predočenjem poziva ili drugog dokaza svojih aktivnosti povezanih s lovom, streljaštvom ili rekonstrukcijom povijesnih događaja u odredišnoj državi članici.“;

(b) treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Međutim to se odstupanje ne primjenjuje na putovanja u državu članicu koja, u skladu s člankom 8. stavkom 3., zabranjuje nabavu i posjedovanje dotičnog vatrenog oružja ili navedeno uvjetuje izdavanjem odobrenja. U tom slučaju se izričita napomena u tom smislu upisuje u europsku oružnu propusnicu. Države članice također mogu odbiti primjenu tog odstupanja u slučaju vatreñog oružja razvrstanog u kategoriju A za koje je izdano odobrenje u skladu s člankom 6. stavkom 6. ili za koje je odobrenje potvrđeno, obnovljeno ili prodljeno u skladu s člankom 7. stavkom 4.a.“

14. U članku 13. dodaju se sljedeći stavci:

„4. Nadležna tijela država članica elektroničkim sredstvima razmjenjuju informacije o izdanim odobrenjima za transfer vatreñog oružja u drugu državu članicu i informacije o odbijanjima izdavanja odobrenja, kako je predviđeno u člancima 6. i 7., zbog sigurnosnih razloga ili zbog razloga povezanih s pouzdanosti dotične osobe.

5. Komisija osigurava sustav za razmjenu informacija navedenih u ovom članku.

Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 13.a kako bi dopunila ovu Direktivu utvrđivanjem detaljnih mehanizama sustavne razmjene informacija elektroničkim sredstvima. Komisija prvi takav delegirani akt donosi do 14. rujna 2018.“

15. Članak 13.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.a

1. Ovlasc za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 13. stavka 5. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od 13. lipnja 2017.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 13. stavka 5. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstитucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani pravni akt donesen na temelju članka 13. stavka 5. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća."

16. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 13.b

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)."

17. U članku 15. stavku 1., riječ „Zajednice“ zamjenjuje se riječju „Unije“;

18. Članak 17. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.

Komisija do 14. rujna 2020. i svakih pet godina nakon toga podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o primjeni ove Direktive, uključujući provjeru prikladnosti njezinih odredbi, koje je prema potrebi popraćeno zakonodavnim prijedlozima, posebno u vezi s kategorijama vatrenog oružja u Prilogu I. i pitanjima koja se odnose na provedbu sustava europske oružne propusnice, označivanje i učinke novih tehnologija, kao što su 3D tisk, upotreba kôda za brzi odgovor (QR) i upotreba sustava za identifikaciju putem radijskih frekvencija (RFID)."

19. Prilog I. mijenja se kako slijedi:

1. Dio II. mijenja se kako slijedi:

(a) uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe ove Direktive, vatreno oružje razvrstava se u sljedeće kategorije:“;

(b) točka A mijenja se kako slijedi:

i. uvodni dio briše se;

ii. u kategoriji A dodaju se sljedeće točke:

„6. Automatsko vatreno oružje koje je prepravljeno u poluautomatsko vatreno oružje, ne dovodeći u pitanje članak 7. stavak 4.a.“

7. Bilo koje od sljedećeg poluautomatskog vatrenog oružja sa središnjom udarnom iglom:
 - (a) kratko vatreno oružje koje omogućuje ispaljivanje više od 21 naboja bez ponovnog punjenja, ako:
 - i. je spremnik kapaciteta većeg od 20 naboja dio tog vatrenog oružja; ili
 - ii. se u njega umeće odvojivi spremnik kapaciteta većeg od 20 naboja;
 - (b) dugo vatreno oružje koje omogućuje ispaljivanje više od 11 naboja bez ponovnog punjenja, ako:
 - i. je spremnik kapaciteta većeg od 10 naboja dio vatrenog oružja; ili
 - ii. se u njega umeće odvojivi spremnik kapaciteta većeg od 10 naboja.
8. Poluautomatsko dugo vatreno oružje (npr. vatreno oružje izvorno namijenjeno ispaljivanju s ramena) koje se može smanjiti na duljinu manju od 60 cm, a da ne izgubi svoju funkciju, i to sklopivim ili teleskopskim nastavkom ili nastavkom koji se može ukloniti bez upotrebe alata.
9. Svako vatreno oružje u ovoj kategoriji koje je prepravljeno da ispaljuje streljivo bez projektila, neškodljive nadražujuće tvari, druge aktivne tvari ili pirotehničko streljivo ili u paradno ili akustično oružje.”;

iii. kategorija B zamjenjuje se sljedećim:

„Kategorija B – vatreno oružje za koje je potrebno odobrenje

1. Repetirajuće kratko vatreno oružje.
2. Jednostrijelno kratkocijevno vatreno oružje sa središnjom udarnom iglom.
3. Jednostrijelno kratkocijevno vatreno oružje s rubnim paljenjem, ukupne dužine do 28 cm.
4. Poluautomatsko dugocijevno vatreno oružje kod kojeg spremnik i ležište naboja zajedno primaju više od tri naboja, u slučaju vatrenog oružja s rubnim paljenjem, odnosno više od tri ali manje od dvanaest naboja, u slučaju vatrenog oružja sa središnjom udarnom iglom.
5. Poluautomatsko kratkocijevno vatreno oružje, osim onog navedenog u točki 7. podtočki (a) kategorije A.
6. Poluautomatsko dugocijevno vatreno oružje navedeno u točki 7. podtočki (b) kategorije A kod kojeg spremnik i ležište naboja ne mogu zajedno primiti više od tri naboja, pri čemu se spremnik može odvojiti odnosno nije sigurno da se uobičajenim alatom ne može prepraviti u oružje kod kojeg spremnik i ležište naboja zajedno primaju više od tri naboja.
7. Repetirajuće i poluautomatsko dugocijevno vatreno oružje s glatkom cijevi ukupne dužine do 60 cm.
8. Svako vatreno oružje u ovoj kategoriji koje je prepravljeno da ispaljuje streljivo bez projektila, neškodljive nadražujuće tvari, druge aktivne tvari ili pirotehničko streljivo ili u paradno ili akustično oružje.
9. Poluautomatsko vatreno oružje za civilnu uporabu koje je slično oružju s automatskim mehanizmom, osim onog navedenog u točki 6., 7. ili 8. kategorije A.”;

iv. kategorija C zamjenjuje se sljedećim:

„Kategorija C – vatreno oružje i oružje koje je potrebno prijaviti

1. Repetirajuće dugocijevno vatreno oružje, osim onog navedenog u točki 7. kategorije B.
2. Dugocijevno oružje s jednom ili više jednostrijelnih užlijebljениh cijevi.
3. Poluautomatsko dugocijevno vatreno oružje, osim onog navedenog u kategoriji A ili B.
4. Jednostrijelno kratkocijevno oružje s rubnim paljenjem ukupne dužine najmanje 28 cm.

5. Svako vatreno oružje u ovoj kategoriji koje je prepravljeno da ispaljuje streljivo bez projektila, neškodljive nadražujuće tvari, druge aktivne tvari ili pirotehničko streljivo ili u paradno ili akustično oružje.

6. Vatreno oružje razvrstano u kategoriju A ili B ili u ovu kategoriju koje je onesposobljeno u skladu s Provedbenom uredbom (EU) 2015/2403.

7. Dugo vatreno oružje s jednostrukim okidanjem i glatkim cijevima stavljeno na tržiste 14. rujna 2018. ili nakon tog datuma.”;

v. kategorija D briše se;

(c) točka B briše se.

2. Dio III. zamjenjuje se sljedećim:

„III. Za potrebe ovog Priloga, predmeti koji odgovaraju definiciji ‚vatrenog oružja‘ nisu uključeni u tu definiciju ako:

(a) su izrađeni za uzbunjivanje, signaliziranje, spašavanje života, ubijanje životinja, lov harpunom ili u industrijske ili tehničke svrhe, pod uvjetom da se mogu upotrebljavati samo u navedene svrhe;

(b) ih se smatra starinskim oružjem pri čemu nisu uključeni u kategorije navedene u dijelu II. te podliježe nacionalnom zakonodavstvu.

Do koordinacije na razini Unije države članice mogu na vatreno oružje navedeno u ovom dijelu primjenjivati svoje nacionalno zakonodavstvo.”

20. U Prilogu II. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) izjave:

„Za dobivanje prava na putovanje u drugu državu članicu s jednim ili više komada vatrenog oružja razvrstanih u kategoriju A, B, ili C navedenih u ovoj propusnici potrebno je ishoditi jedno ili više odgovarajućih prethodnih odobrenja od države članice u koju se putuje. Takva odobrenja mogu se zabilježiti u propusnici.

Gore navedeno prethodno odobrenje u načelu nije potrebno za putovanje s vatrenim oružjem razvrstanim u kategoriju C za potrebe lova ili rekonstrukcije povijesnih događaja ili s vatrenim oružjem razvrstanim u kategoriju A, B ili C za potrebe sudjelovanja u sportskom streljaštvu, pod uvjetom da putnik posjeduje oružnu propusnicu i može obrazložiti svrhu svog putovanja.”

Ako je država članica u skladu s člankom 8. stavkom 3. obavijestila drugu državu članicu da je posjedovanje određenog vatrenog oružja razvrstanog u kategoriju B ili C zabranjeno ili da je za isto potrebno ishoditi odobrenje, dodaje se jedna od sljedećih izjava:

„Putovanje u ... (dotična država članica (dotične države članice)) s vatrenim oružjem ... (navodi se oružje) zabranjuje se.”

„Za putovanje u ... (dotična država članica (dotične države članice)) s vatrenim oružjem ... (navodi se oružje) potrebno je ishoditi odobrenje.”

Članak 2.

1. Države članice stavlju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 14. rujna 2018. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, države članice stavlju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 4. stavcima 3. i 4. Direktive 91/477/EEZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom, do 14. prosinca 2019. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

3. Kada države članice donose mjere na temelju stavaka 1. i 2., one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

4. Neovisno o stavku 1. države članice mogu, u vezi s vatremin oružjem nabavljenim prije 14. rujna 2018. suspendirati zahtjev prijavljivanja vatremin oružja razvrstanog u točki 5., 6. ili 7. kategorije C do 14. ožujka 2021.

5. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourg 17. svibnja 2017.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednik
C. ABELA

ISPRAVCI

Ispravak Uredbe (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama)

(Službeni list Europske unije L 95 od 7. travnja 2017.)

Kroz cijeli tekst ove Uredbe:

umjesto: „(EU) 2017/...”;

treba stajati: „(EU) 2017/625”.

umjesto: „SL L ..., ..., str. ...”;

treba stajati: „SL L 95, 7.4.2017., str. 1.”.

Na str. 95., u članku 135.:

umjesto: „1. Direktiva 95/46/EZ i Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća (*) primjenjuju se u mjeri u kojoj informacije obrađene u sustavu IMSOC sadržavaju osobne podatke kako su definirani u članku 2. točki (a) Direktive 95/46/EZ i članku 2. točki (a) Uredbe (EZ) br. 45/2001.

(*) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).”;

treba stajati: „1. Direktiva 95/46/EZ i Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća (¹) primjenjuju se u mjeri u kojoj informacije obrađene u sustavu IMSOC sadržavaju osobne podatke kako su definirani u članku 2. točki (a) Direktive 95/46/EZ i članku 2. točki (a) Uredbe (EZ) br. 45/2001.

(¹) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).”;

Na str. 113., u potpisu:

umjesto: „Za Vijeće
Predsjednik
...”;

treba stajati: „Za Vijeće
Predsjednik
I. BORG”.

umjesto: „Za Europski parlament
Predsjednik
...”;

treba stajati: „Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI”.

Ispravak Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerjenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014

(Službeni list Europske unije L 171 od 29. lipnja 2016.)

Na stranici 47., u članku 42. stavku 2. točki (f):

umjesto: „(f) izricanje maksimalne administrativne novčane sankcije u iznosu do tri puta većem od dobiti koja je ostvarena ili gubitka koji je izbjegnut zahvaljujući kršenju, ako ih je moguće utvrditi; ili”;

treba stajati: „(f) izricanje maksimalne administrativne novčane sankcije u visini najmanje trostrukog iznosa dobiti koja je ostvarena ili gubitka koji je izbjegnut zahvaljujući kršenju, ako ih je moguće utvrditi; ili”.

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (iskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR